

Textele Studiilor Biblice

Trim. I, 2020

Daniel

Cuprins:

<i>Studiul 1</i>	2
De la citire la înțelegere.....	2
<i>Studiul 2</i>	4
Din Ierusalim la Babilon.....	4
<i>Studiul 3</i>	7
De la taină la descoperire.....	7
<i>Studiul 4</i>	11
Din cuptor la palat.....	11
<i>Studiul 5</i>	15
De la mândrie la smerenie.....	15
<i>Studiul 6</i>	18
De la aroganță la distrugere.....	18
<i>Studiul 7</i>	21
Din groapa leilor în prezența îngerilor.....	21
<i>Studiul 8</i>	24
De la marea învolburată, la norii cerului.....	24
<i>Studiul 9</i>	27
Curățirea sanctuarului.....	27
<i>Studiul 10</i>	33
Mărturisire și mângâiere.....	33
<i>Studiul 11</i>	36
De la luptă la biruință.....	36
<i>Studiul 12</i>	39
Marile puteri și poporul lui Dumnezeu.....	39
<i>Studiul 13</i>	45
Din țărână la stele.....	45

De la citire la înțelegere

Textul de memorat: „Filip a alergat și a auzit pe etiopian citind pe prorocul Isaia. El i-a zis: «Înțelegi tu ce citești?»” (Faptele apostolilor 8:30)

Duminică, 29 decembrie – Hristos, subiectul principal al cărții Daniel

1. **Luca 24:25-27; 25.** Atunci Isus le-a zis: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii!
26. Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri și să intre în slava Sa?”
27. Și a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.

Ioan 5:39; Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.

2 Corinteni 1:19,20; 19. Căci Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, care a fost propovăduit de noi în mijlocul vostru, prin mine, prin Silvan și prin Timotei, n-a fost „da” și „nu”, ci în El nu este decât „da”.

20. În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt „da”; de aceea și „Amin”, pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu.

Luni, 30 decembrie – Structura cărții Daniel

Marți, 31 decembrie – Profețiile apocaliptice din Daniel

2. **Iona 3:3-10;** 3. Și totuși mă aruncaseși în adânc, în inima mării, și râurile de apă mă înconjuraseră; toate valurile și toate talazurile Tale au trecut peste mine.
4. Ziceam: „Sunt lepădat dinaintea ochilor Tăi! Dar iarăși voi vedea Templul Tău cel sfânt.”
5. Apele m-au acoperit până aproape să-mi ia viața, adâncul m-a învăluit, papura s-a împletit în jurul capului meu.
6. M-am coborât până la temeliile munților, zăvoarele pământului mă încuiau pe vecie; dar Tu m-ai scos viu din groapă, Doamne Dumnezeul meu!
7. Când îmi tânjea sufletul în mine, mi-am adus aminte de Domnul, și rugăciunea mea a ajuns până la Tine, în Templul Tău cel sfânt.
8. Cei ce se lipsesc de idoli deșerți îndepărtează îndurarea de la ei.
9. Eu însă Îți voi aduce jertfe cu un strigăt de mulțumire, voi împlini juruințele pe care le-am făcut. Mântuirea vine de la Domnul.”
10. Domnul a vorbit peștelui, și peștele a vărsat pe Iona pe pământ.

Daniel 7:6; După aceea m-am uitat mai departe și iată o alta ca un pardos, care avea pe spate patru aripi ca o pasăre; fiara aceasta avea și patru capete și i s-a dat stăpânire.

Osea 3:4,5; 4. Căci copiii lui Israel vor rămâne multă vreme fără împărat, fără căpetenie, fără jertfă, fără chip de idol, fără efod și fără terafimi.

5. După aceea, copiii lui Israel se vor întoarce și vor căuta pe Domnul Dumnezeul lor și pe împăratul lor David; și vor tresări la vederea Domnului și a bunătății Lui, în vremurile de pe urmă.”

Amos 8:11; *Iată, vin zile, zice Domnul Dumnezeu, când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foame și sete după auzirea cuvintelor Domnului.*

Zaharia 9:1; *Iată prorocia, cuvântul Domnului despre țara Hadrac; și va începe din Damasc. Căci Domnul are ochiul îndreptat asupra oamenilor și peste toate semințiile lui Israel.*

Miercuri, 1 ianuarie – Timpul împlinirii profețiilor

3. **Numeri 14:34;** După cum în patruzeci de zile ați iscodit țara, tot așa, patruzeci de ani veți purta pedeapsa fărădelegilor voastre; adică un an de fiecare zi: și veți ști atunci ce înseamnă să-Mi trag Eu mâna de la voi.

Ezechiel 4:5,6; 5. Îți voi socoti un număr de zile deopotrivă cu acela al anilor nelegiuirii lor, și anume trei sute nouăzeci de zile, în care să porți nelegiuirea casei lui Israel.

6. După ce vei isprăvi aceste zile, culcă-te a doua oară pe coasta dreaptă și poartă nelegiuirea casei lui Iuda patruzeci de zile; îți pun câte o zi pentru fiecare an.

Joi, 2 ianuarie – Cartea lui Daniel și noi

4. **Daniel 9:23;** Când ai început tu să te rogi, a ieșit cuvântul, și eu vin să ți-l vestesc; căci tu ești preaiubit și scump. Ia aminte, dar, la cuvântul acesta și înțelege vedenia!

Daniel 10:11,12; 11. Apoi mi-a zis: „Daniele, om preaiubit și scump, fii cu luare aminte la cuvintele pe care ți le voi spune acum și stai în picioare în locul unde ești; căci acum sunt trimis la tine!” După ce mi-a vorbit astfel, am stat în picioare tremurând.

12. El mi-a zis: „Daniele, nu te teme de nimic! Căci cuvintele tale au fost ascultate din cea dintâi zi când ți-ai pus inima ca să înțelegi și să te smerești înaintea Dumnezeului tău, și tocmai din pricina cuvintelor tale vin eu acum!

Matei 10:29-31; 29. Nu se vând oare două vrăbii la un ban? Totuși, niciuna din ele nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru.

30. Cât despre voi, până și perii din cap, toți vă sunt numărați.

31. Deci să nu vă temeți; voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.

Din Ierusalim la Babilon

Textul de memorat: „Dumnezeu a dat acestor patru tineri știință și pricepere pentru tot felul de scrieri, și înțelepciune; mai ales însă a făcut pe Daniel priceput în toate vedeniile și în toate visele.” (Daniel 1:17)

Duminică, 5 ianuarie – Suveranitatea lui Dumnezeu

1. **2 Împărați 21:10-16;** 10. Atunci Domnul a vorbit astfel prin robii Săi prorocii:
 11. „Pentru că Manase, împăratul lui Iuda, a săvârșit aceste urâciuni, pentru că a făcut mai rău decât tot ce făcuseră înaintea lui amoriții și pentru că a făcut și pe Iuda să păcătuiască prin idolii lui,
 12. iată ce zice Domnul Dumnezeul lui Israel: „Voi aduce peste Ierusalim și peste Iuda nenorociri care vor asurzi urechile oricui va auzi vorbindu-se de ele.
 13. Voi întinde asupra Ierusalimului frânghia, ca asupra Samariei, și cumpăna, ca asupra casei lui Ahab: și voi curăța Ierusalimul, ca o farfurie, care se curăță și se răstoarnă cu fața în jos, după ce a fost curățată.
 14. Voi părăsi rămășița moștenirii Mele și-i voi da în mâinile vrăjmașilor lor; și vor ajunge de jaful și prada tuturor vrăjmașilor lor,
 15. pentru că au făcut ce este rău înaintea Mea și M-au mâniat din ziua când au ieșit părinții lor din Egipt până în ziua de azi!”
 16. Manase a vărsat de asemenea mult sânge nevinovat, până acolo încât a umplut Ierusalimul de la un capăt la altul, afară de păcatele pe care le-a săvârșit și în care a târât și pe Iuda, făcând ce este rău înaintea Domnului.
 - 2 **Împărați 24:18-20;** 18. Zedechia avea douăzeci și unu de ani când a ajuns împărat și a domnit unsprezece ani la Ierusalim. Mama sa se chema Hamutal, fata lui Ieremia, din Libna.
 19. El a făcut ce este rău înaintea Domnului, întocmai cum făcuse Ioiachim.
 20. Și lucrul acesta s-a întâmplat din pricina mâniei Domnului împotriva Ierusalimului și împotriva lui Iuda, pe care voia să-i lepede dinaintea Lui. Și Zedechia s-a răsculat împotriva împăratului Babilonului.
- Ieremia 3:13;** Recunoaște-ți numai nelegiuirea, recunoaște că ai fost necredincioasă Domnului Dumnezeului tău, că ai alergat înapoi și încolo la dumnezei străini, sub orice copac verde, și că n-ai ascultat glasul Meu, zice Domnul.

Luni, 6 ianuarie – Credința pusă la probă

2. **Daniel 1;** 1. În al treilea an al domniei lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit împotriva Ierusalimului și l-a împresurat.
 2. Domnul a dat în mâinile lui pe Ioiachim, împăratul lui Iuda și o parte din vasele Casei lui Dumnezeu. Nebucadnețar a dus vasele în țara Șinear, în casa dumnezeului său, le-a pus în casa vistieriei dumnezeului său.
 3. Împăratul a dat poruncă lui Așpenaz, căpetenia famenilor săi dregători, să-i aducă vreo câțiva din copiii lui Israel de neam împărătesc și de viță boierească,
 4. niște tineri fără vreun cusur trupesc, frumoși la chip, înzestrați cu înțelepciune în orice ramură a științei, cu minte ageră și pricepere, în stare să slujească în casa împăratului și pe care să-i învețe scrierea și limba haldeilor.

5. Împăratul le-a rânduit pe fiecare zi o parte din bucatele de la masa lui și din vinul de care bea el, vrând să-i crească timp de trei ani, după care aveau să fie în slujba împăratului.
6. Printre ei erau, dintre copiii lui Iuda: Daniel, Hanania, Mișael și Azaria.
7. Căpetenia famenilor dregători le-a pus însă alte nume, și anume: lui Daniel i-a pus numele Belșațar, lui Hanania, Șadrac, lui Mișael, Meșac, și lui Azaria, Abed-Nego.
8. Daniel s-a hotărât să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea împăratul și a rugat pe căpetenia famenilor dregători să nu-l silească să se spurce.
9. Dumnezeu a făcut ca Daniel să capete bunăvoință și trecere înaintea căpeteniei famenilor dregători.
10. Căpetenia famenilor a zis lui Daniel: „Mă tem numai de domnul meu, împăratul, care a hotărât ce trebuie să mâncați și să beți, ca nu cumva să vadă fețele voastre mai triste decât ale celorlalți tineri de vârsta voastră, și să-mi puneți astfel capul în primejdie înaintea împăratului.”
11. Atunci Daniel a zis îngrijitorului căruia îi încredințase căpetenia famenilor privegherea asupra lui Daniel, Hanania, Mișael și Azaria:
12. „Încearcă pe robii tăi zece zile și să ni se dea de mâncat zarzavaturi și apă de băut;
13. să te uiți apoi la fața noastră și la a celorlalți tineri care mănâncă din bucatele împăratului și să faci cu robii tăi după cele ce vei vedea!”
14. El i-a ascultat în privința aceasta și i-a încercat zece zile.
15. După cele zece zile, ei erau mai bine la față și mai grași decât toți tinerii care mâncau din bucatele împăratului.
16. Îngrijitorul lua bucatele și vinul care le erau rânduite și le dădea zarzavaturi.
17. Dumnezeu a dat acestor patru tineri știință și pricepere pentru tot felul de scrieri, și înțelepciune; mai ales însă a făcut pe Daniel priceput în toate vedeniile și în toate visele.
18. La vremea sorocită de împărat ca să-i aducă la el, căpetenia famenilor i-a adus înaintea lui Nebucadnețar.
19. Împăratul a stat de vorbă cu ei: dar între toți tinerii aceia nu s-a găsit niciunul ca Daniel, Hanania, Mișael și Azaria. De aceea, ei au fost primiți în slujba împăratului.
20. În toate lucrurile care cereau înțelepciune și pricepere și despre care îi întreba împăratul, îi găsea de zece ori mai destoinici decât toți vrăjitorii și cititorii în stele care erau în toată împărăția lui.
21. Așa a dus-o Daniel până în anul dintâi al împăratului Cirus.

Marti, 7 ianuarie – O hotărâre de neclintit

3. **Daniel 1:7-20;** 7. Căpetenia famenilor dregători le-a pus însă alte nume, și anume: lui Daniel i-a pus numele Belșațar, lui Hanania, Șadrac, lui Mișael, Meșac, și lui Azaria, Abed-Nego.
8. Daniel s-a hotărât să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea împăratul și a rugat pe căpetenia famenilor dregători să nu-l silească să se spurce.
9. Dumnezeu a făcut ca Daniel să capete bunăvoință și trecere înaintea căpeteniei famenilor dregători.
10. Căpetenia famenilor a zis lui Daniel: „Mă tem numai de domnul meu, împăratul, care a hotărât ce trebuie să mâncați și să beți, ca nu cumva să vadă fețele voastre mai triste decât ale celorlalți tineri de vârsta voastră, și să-mi puneți astfel capul în primejdie înaintea împăratului.”
11. Atunci Daniel a zis îngrijitorului căruia îi încredințase căpetenia famenilor privegherea asupra lui Daniel, Hanania, Mișael și Azaria:
12. „Încearcă pe robii tăi zece zile și să ni se dea de mâncat zarzavaturi și apă de băut;
13. să te uiți apoi la fața noastră și la a celorlalți tineri care mănâncă din bucatele împăratului și să faci cu robii tăi după cele ce vei vedea!”
14. El i-a ascultat în privința aceasta și i-a încercat zece zile.
15. După cele zece zile, ei erau mai bine la față și mai grași decât toți tinerii care mâncau din bucatele împăratului.
16. Îngrijitorul lua bucatele și vinul care le erau rânduite și le dădea zarzavaturi.
17. Dumnezeu a dat acestor patru tineri știință și pricepere pentru tot felul de scrieri, și înțelepciune; mai ales însă a făcut pe Daniel priceput în toate vedeniile și în toate visele.
18. La vremea sorocită de împărat ca să-i aducă la el, căpetenia famenilor i-a adus înaintea lui Nebucadnețar.
19. Împăratul a stat de vorbă cu ei: dar între toți tinerii aceia nu s-a găsit niciunul ca Daniel, Hanania, Mișael și Azaria. De aceea, ei au fost primiți în slujba împăratului.

20. În toate lucrurile care cereau înțelepciune și pricepere și despre care îi întreba împăratul, îi găsea de zece ori mai destoinici decât toți vrăjitorii și cititorii în stele care erau în toată împărăția lui.

Daniel 1:9; Dumnezeu a făcut ca Daniel să capete bunăvoință și trecere înaintea căpeteniei famenilor dregători.

Miercuri, 8 ianuarie – Fără cusur și înțelepți

4. **Galateni 2:19,20;** 19. Căci eu, prin Lege, am murit față de Lege, ca să trăiesc pentru Dumnezeu.
20. Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine.

Matei 16:24-26; 24. Atunci Isus a zis ucenicilor Săi: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze.

25. Pentru că oricine va vrea să-și scape viața o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru Mine o va câștiga.

26. Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau ce ar da un om în schimb pentru sufletul său

2 Corinteni 4:17; Căci întristările noastre ușoare, de o clipă, lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă.

Joi, 9 ianuarie – Testul final

5. **Daniel 1:17-21;** 17. Dumnezeu a dat acestor patru tineri știință și pricepere pentru tot felul de scrieri, și înțelepciune; mai ales însă a făcut pe Daniel priceput în toate vedeniile și în toate visele.

18. La vremea sorocită de împărat ca să-i aducă la el, căpetenia famenilor i-a adus înaintea lui Nebucadnețar.

19. Împăratul a stat de vorbă cu ei: dar între toți tinerii aceia nu s-a găsit niciunul ca Daniel, Hanania, Mișael și Azaria. De aceea, ei au fost primiți în slujba împăratului.

20. În toate lucrurile care cereau înțelepciune și pricepere și despre care îi întreba împăratul, îi găsea de zece ori mai destoinici decât toți vrăjitorii și cititorii în stele care erau în toată împărăția lui.

21. Așa a dus-o Daniel până în anul dintâi al împăratului Cirus.

Iov 38:36; Cine a pus înțelepciunea în negura norilor sau cine a dat pricepere întocmirii văzduhului?

Proverbele 2:6; Căci Domnul dă înțelepciune; din gura Lui iese cunoștință și pricepere.

Iacov 1:5; Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată.

De la taină la descoperire

Textul de memorat: „Daniel a luat cuvântul și a zis: «Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu, din veșnicie în veșnicie! A Lui este înțelepciunea și puterea.»” (Daniel 2:20)

Duminică, 12 ianuarie – Dumnezeu este aproape de noi

1. **Daniel 2:1-16;** 1. În al doilea an al domniei lui Nebucadnețar, Nebucadnețar a avut niște vise. Duhul îi era tulburat și i-a pierit somnul.
2. Împăratul a poruncit să cheme pe vrăjitori, pe cititorii în stele, pe descântători și pe haldei ca să-i spună visele. Ei au venit și s-au înfățișat înaintea împăratului.
3. Împăratul le-a zis: „Am visat un vis; duhul îmi este tulburat și aș vrea să știu visul acela.”
4. Haldeii au răspuns împăratului în limba aramaică: „Veșnic să trăiești, împărate! Spune robilor tăi visul, și-ți vom arăta tâlcuirea lui!”
5. Împăratul a luat iarăși cuvântul și a zis haldeilor: „Mi-a scăpat din minte lucrul acela: dacă nu-mi veți face cunoscut visul și tâlcuirea lui, veți fi făcuți bucăți, și casele voastre vor fi prefăcute într-un morman de murdării.
6. Dar, dacă-mi veți spune visul și tâlcuirea lui, veți primi de la mine daruri și răsplătiri, și mare cinste. De aceea, spuneți-mi visul și tâlcuirea lui!”
7. Ei au răspuns a doua oară: „Să spună împăratul robilor săi visul, și i-l vom tâlmăci!”
8. Împăratul a luat iarăși cuvântul și a zis: „Văd, cu adevărat, că voiți să câștigați vreme, pentru că vedeți că lucrul mi-a scăpat din minte.
9. Dacă deci nu-mi veți spune visul, vă așteaptă pe toți aceeași soartă, fiindcă vreți să vă înțelegeți ca să-mi spuneți minciuni și neadevăruri, până se vor schimba vremurile. De aceea, spuneți-mi visul, ca să știu dacă sunteți în stare să mi-l și tâlcuiți!”
10. Haldeii au răspuns împăratului: „Nu este nimeni pe pământ, care să poată spune ce cere împăratul; de aceea niciodată niciun împărat, oricât de mare și puternic ar fi fost, n-a cerut așa ceva de la niciun vrăjitor, cititor în stele sau haldeu!
11. Ce cere împăratul este greu; nu este nimeni care să spună lucrul acesta împăratului, afară de zei, a căror locuință nu este printre muritori!”
12. La auzul acestor cuvinte, împăratul s-a mâniat și s-a supărat foarte tare. A poruncit să piardă pe toți înțelepții Babilonului.
13. Hotărârea ieșise, înțelepții începuseră să fie omorâți, și căutau și pe Daniel, și pe tovarășii lui, ca să-i piardă.
14. Atunci Daniel a vorbit cu minte și cu judecată lui Arioc, căpetenia străjerilor împăratului, care ieșise să omoare pe înțelepții Babilonului.
15. A luat cuvântul și a zis lui Arioc, căpitanul împăratului: „Pentru ce a dat împăratul o poruncă atât de aspră?” Arioc a spus lui Daniel cum stau lucrurile.
16. Și Daniel s-a dus la împărat și l-a rugat să-i dea vreme ca să dea împăratului tâlcuirea.

Faptele 17:28; *Căci în El avem viața, mișcarea și ființa, după cum au zis și unii din poeții voștri: „Suntem din neamul Lui...”*

Luni, 13 ianuarie – Rugăciunea

2. **Daniel 2:17-23;** 17. Apoi Daniel s-a dus în casa lui și a spus despre lucrul acesta tovarășilor săi, Hanania, Mișael și Azaria,

18. rugându-i să ceară îndurarea Dumnezeului cerurilor pentru această taină, ca să nu piară Daniel și tovarășii săi odată cu ceilalți înțelepți ai Babilonului.
19. După aceea, i s-a descoperit lui Daniel taina într-o vedenie în timpul nopții. Și Daniel a binecuvântat pe Dumnezeul cerurilor.
20. Daniel a luat cuvântul și a zis: „Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu, din veșnicie în veșnicie! A Lui este înțelepciunea și puterea.
21. El schimbă vremurile și împrejurările; El răstoarnă și pune pe împărați; El dă înțelepciune înțelepților și pricepere, celor pricepuți!
22. El descoperă ce este adânc și ascuns; El știe ce este în întuneric și la El locuiește lumina.
23. Pe Tine, Dumnezeul părinților mei, Te slăvesc și Te laud că mi-ai dat înțelepciune și putere și mi-ai făcut cunoscut ce Ți-am cerut noi; căci ne-ai descoperit taina împăratului!”

Psalmul 138; 1. *Te laud din toată inima, cânt laudele Tale înaintea dumnezeilor.*

2. *Mă închin în Templul Tău cel sfânt și laud Numele Tău, pentru bunătatea și credincioșia Ta, căci Ți s-a mărit faima prin împlinirea făgăduințelor Tale.*
3. *În ziua când Te-am chemat, m-ai ascultat, m-ai îmbărbătat și mi-ai întărit sufletul.*
4. *Toți împărații pământului Te vor lăuda, Doamne, când vor auzi cuvintele gurii Tale;*
5. *ei vor lăuda căile Domnului, căci mare este slava Domnului!*
6. *Domnul este înălțat: totuși vede pe cei smeriți și cunoaște de departe pe cei îngâmfați.*
7. *Când umblu în mijlocul strămtorării, Tu mă înviezi, Îți întinzi mâna spre mânia vrăjmașilor mei, și dreapta Ta mă mântuiește.*
8. *Domnul va sfârși ce a început pentru mine. Doamne, bunătatea Ta ține în veci: nu părăsi lucrările mâinilor Tale.*

Marti, 14 ianuarie – Chipul din vis (I)

3. **Daniel 2:24-30;** 24. După aceea, Daniel s-a dus la Arioc, căruia îi poruncise împăratul să piardă pe înțelepții Babilonului; s-a dus și i-a vorbit așa: „Nu pierde pe înțelepții Babilonului! Du-mă înaintea împăratului, și voi da împăratului tâlcuirea!”
25. Arioc a dus degrabă pe Daniel înaintea împăratului și i-a vorbit așa: „Am găsit între prinșii de război ai lui Iuda un om care va da împăratului tâlcuirea!”
26. Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel, care se numea Belșațar: „Ești tu în stare să-mi spui visul pe care l-am visat și tâlcuirea lui?”
27. Daniel a răspuns înaintea împăratului și a zis: „Ce cere împăratul este o taină pe care înțelepții, cititorii în stele, vrăjitorii și ghicitorii nu sunt în stare s-o descopere împăratului.
28. Dar este în ceruri un Dumnezeu care descoperă tainele și care face cunoscut împăratului Nebucadnețar ce se va întâmpla în vremurile de pe urmă. Iată visul tău și vedeniile pe care le-ai avut în patul tău:
29. În patul tău, împărate, ți-au venit în minte gânduri cu privire la cele ce vor fi după aceste vremuri; și Cel ce descoperă tainele ți-a făcut cunoscut ce se va întâmpla.
30. Însă, dacă mi s-a descoperit taina aceasta, nu înseamnă că este în mine o înțelepciune mai mare decât a tuturor celor vii, ci pentru ca să se dea împăratului tâlcuirea ei și să afli ce-ți dorește inima să știi.
4. **Daniel 2:31-49;** 31. Tu, împărate, te uitai, și iată că ai văzut un chip mare. Chipul acesta era foarte mare și de o strălucire nemaipomenită. Stătea în picioare înaintea ta, și înfățișarea lui era înfricoșătoare.
32. Capul chipului acestuia era de aur curat; pieptul și brațele îi erau de argint; pântecul și coapsele îi erau de aramă;
33. fluierul picioarelor, de fier; picioarele, parte de fier și parte de lut.
34. Tu te uitai la el, și s-a dezlipit o piatră fără ajutorul vreunei mâini, a izbit picioarele de fier și de lut ale chipului și le-a făcut bucăți.
35. Atunci fierul, lutul, arama, argintul și aurul s-au sfărâmat împreună și s-au făcut ca pleava din arie vară; le-a luat vântul, și nici urmă nu s-a mai găsit din ele. Dar piatra care sfărâmasese chipul s-a făcut un munte mare și a umplut tot pământul.

36. Iată visul. Acum îi vom spune și tâlcuirea înaintea împăratului.
37. Tu, împărate, ești împăratul împăraților, căci Dumnezeu cerurilor ți-a dat împărăție, putere, bogăție și slavă.
38. El ți-a dat în mâini, oriunde locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele câmpului și păsările cerului și te-a făcut stăpân peste toate acestea: tu ești capul de aur!
39. După tine se va ridica o altă împărăție, mai neînsemnată decât a ta; apoi o a treia împărăție, care va fi de aramă și care va stăpâni peste tot pământul.
40. Va fi o a patra împărăție, tare ca fierul; după cum fierul sfărâmă și rupe totul, și ea va sfărâma și va rupe totul, ca fierul care face totul bucăți.
41. Și după cum ai văzut picioarele și degetele picioarelor parte de lut de olar și parte de fier, tot așa și împărăția aceasta va fi împărțită; dar va rămâne în ea ceva din tăria fierului, tocmai așa cum ai văzut fierul amestecat cu lutul.
42. Și după cum degetele de la picioare erau parte de fier și parte de lut, tot așa și împărăția aceasta va fi în parte tare și în parte plăpândă.
43. Dacă ai văzut fierul amestecat cu lutul, înseamnă că se vor amesteca prin legături omenești de căsătorie, dar nu vor fi lipiți unul de altul, după cum fierul nu se poate uni cu lutul.
44. Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeu cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic.
45. Aceasta înseamnă piatra pe care ai văzut-o dezlipindu-se din munte fără ajutorul vreunei mâini și care a sfărâmat fierul, arama, lutul, argintul și aurul. Dumnezeu cel mare a făcut deci cunoscut împăratului ce are să se întâmple după aceasta. Visul este adevărat, și tâlcuirea lui este temeinică.”
46. Atunci împăratul Nebucadnețar a căzut cu fața la pământ și s-a închinat înaintea lui Daniel, și a poruncit să i se aducă jertfe de mâncare și miresme.
47. Împăratul a vorbit lui Daniel și a zis: „Cu adevărat, Dumnezeu vostru este Dumnezeu dumnezeilor și Domnul împăraților, și El descoperă tainele, fiindcă ai putut să descoperi taina aceasta!”
48. Apoi împăratul a înălțat pe Daniel și i-a dat daruri multe și bogate; i-a dat stăpânire peste tot ținutul Babilonului și l-a pus ca cea mai înaltă căpetenie a tuturor înțelepților Babilonului.
49. Daniel a rugat pe împărat să dea grija treburilor ținutului Babilonului în mâna lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Daniel însă a rămas la curtea împăratului.

Ioan 6:54; 2 Corinteni 4:18; 54. *Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.*

18. Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veșnice.

Miercuri, 15 ianuarie – Chipul din vis (II)

5. **Daniel 2:31-49;** 31. Tu, împărate, te uitați, și iată că ai văzut un chip mare. Chipul acesta era foarte mare și de o strălucire nemaipomenită. Stătea în picioare înaintea ta, și înfățișarea lui era înfricoșătoare.
32. Capul chipului acestuia era de aur curat; pieptul și brațele îi erau de argint; pânțele și coapsele îi erau de aramă;
33. fluierile picioarelor, de fier; picioarele, parte de fier și parte de lut.
34. Tu te uitați la el, și s-a dezlipit o piatră fără ajutorul vreunei mâini, a izbit picioarele de fier și de lut ale chipului și le-a făcut bucăți.
35. Atunci fierul, lutul, arama, argintul și aurul s-au sfărâmat împreună și s-au făcut ca pleava din arie vara; le-a luat vântul, și nici urmă nu s-a mai găsit din ele. Dar piatra care sfărâmasse chipul s-a făcut un munte mare și a umplut tot pământul.
36. Iată visul. Acum îi vom spune și tâlcuirea înaintea împăratului.
37. Tu, împărate, ești împăratul împăraților, căci Dumnezeu cerurilor ți-a dat împărăție, putere, bogăție și slavă.
38. El ți-a dat în mâini, oriunde locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele câmpului și păsările cerului și te-a făcut stăpân peste toate acestea: tu ești capul de aur!

39. După tine se va ridica o altă împărăție, mai neînsemnată decât a ta; apoi o a treia împărăție, care va fi de aramă și care va stăpâni peste tot pământul.
40. Va fi o a patra împărăție, tare ca fierul; după cum fierul sfărâmă și rupe totul, și ea va sfărâma și va rupe totul, ca fierul care face totul bucăți.
41. Și după cum ai văzut picioarele și degetele picioarelor parte de lut de olar și parte de fier, tot așa și împărăția aceasta va fi împărțită; dar va rămâne în ea ceva din tăria fierului, tocmai așa cum ai văzut fierul amestecat cu lutul.
42. Și după cum degetele de la picioare erau parte de fier și parte de lut, tot așa și împărăția aceasta va fi în parte tare și în parte plâpândă.
43. Dacă ai văzut fierul amestecat cu lutul, înseamnă că se vor amesteca prin legături omenești de căsătorie, dar nu vor fi lipiți unul de altul, după cum fierul nu se poate uni cu lutul.
44. Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeuul cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic.
45. Aceasta înseamnă piatra pe care ai văzut-o dezlipindu-se din munte fără ajutorul vreunei mâini și care a sfărâmat fierul, arama, lutul, argintul și aurul. Dumnezeuul cel mare a făcut deci cunoscut împăratului ce are să se întâmple după aceasta. Visul este adevărat, și tâlcuirea lui este temeinică.”
46. Atunci împăratul Nebucadnețar a căzut cu fața la pământ și s-a închinat înaintea lui Daniel, și a poruncit să i se aducă jertfe de mâncare și miresme.
47. Împăratul a vorbit lui Daniel și a zis: „Cu adevărat, Dumnezeuul vostru este Dumnezeuul dumnezeilor și Domnul împăraților, și El descoperă tainele, fiindcă ai putut să descoperi taina aceasta!”
48. Apoi împăratul a înălțat pe Daniel și i-a dat daruri multe și bogate; i-a dat stăpânire peste tot ținutul Babilonului și l-a pus ca cea mai înaltă căpetenie a tuturor înțelepților Babilonului.
49. Daniel a rugat pe împărat să dea grija treburilor ținutului Babilonului în mâna lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Daniel însă a rămas la curtea împăratului.

Joi, 16 ianuarie – Piatra

6. **Daniel 2:34,35,44,45;** 34. Tu te uitai la el, și s-a dezlipit o piatră fără ajutorul vreunei mâini, a izbit picioarele de fier și de lut ale chipului și le-a făcut bucăți.
35. Atunci fierul, lutul, arama, argintul și aurul s-au sfărâmat împreună și s-au făcut ca pleava din arie vara; le-a luat vântul, și nici urmă nu s-a mai găsit din ele. Dar piatra care sfărâmasese chipul s-a făcut un munte mare și a umplut tot pământul.
44. Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeuul cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic.
45. Aceasta înseamnă piatra pe care ai văzut-o dezlipindu-se din munte fără ajutorul vreunei mâini și care a sfărâmat fierul, arama, lutul, argintul și aurul. Dumnezeuul cel mare a făcut deci cunoscut împăratului ce are să se întâmple după aceasta. Visul este adevărat, și tâlcuirea lui este temeinică.”

Din cuptor la palat

Textul de memorat: „Iată, Dumnezeul nostru, căruia Îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins și ne va scoate din mâna ta, împărate.” (Daniel 3:17)

Duminică, Duminică, 19 ianuarie – Chipul de aur

1. **Daniel 3:1-7;** 1. Împăratul Nebucadnețar a făcut un chip de aur, înalt de șazeci de coți și lat de șase coți. L-a ridicat în valea Dura, în ținutul Babilonului.
2. Împăratul Nebucadnețar a poruncit să cheme pe dregători, pe îngrijitori și pe cârmuitori, pe judecătorii cei mari, pe vistiernici, pe legiuitori, pe judecători și pe toate căpeteniile ținuturilor, ca să vină la sfințirea chipului pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar.
3. Atunci dregătorii, îngrijitorii și cârmuitorii, judecătorii cei mari, vistiernicii, legiuitorii, judecătorii și toate căpeteniile ținuturilor s-au strâns la sfințirea chipului pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar. S-au așezat înaintea chipului pe care-l înălțase Nebucadnețar.
4. Iar un crainic a strigat cu glas tare: „Iată ce vi se poruncește, popoare, neamuri, oameni de toate limbile!
5. În clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei, cimpoiului și a tot felul de instrumente de muzică, să vă aruncați cu fața la pământ și să vă închinați chipului de aur pe care l-a înălțat împăratul Nebucadnețar.
6. Oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins.” -
7. De aceea, în clipa când au auzit toate popoarele sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei și a tot felul de instrumente de muzică, toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile s-au aruncat cu fața la pământ și s-au închinat chipului de aur pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar.

Luni, 20 ianuarie – Chemarea la închinare

2. **Daniel 3:8-15;** 8. Cu prilejul acesta, și în aceeași vreme, câțiva haldei s-au apropiat și au pârât pe iudei.
9. Ei au luat cuvântul și au zis împăratului Nebucadnețar: „Să trăiești veșnic, împărate!
10. Ai dat o poruncă după care toți cei ce vor auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei, cimpoiului și a tot felul de instrumente de muzică vor trebui să se arunce cu fața la pământ și să se închine chipului de aur;
11. și după care oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina va fi aruncat în mijlocul unui cuptor aprins.
12. Dar sunt niște iudei, cărora le-ai dat în grijă treburile ținutului Babilonului, și anume Șadrac, Meșac și Abed-Nego, oameni care nu țin seama deloc de tine, împărate. Ei nu slujesc dumnezeilor tăi și nu se închină chipului de aur pe care l-ai înălțat tu!”
13. Atunci Nebucadnețar, mâniat și plin de urgie, a dat poruncă să aducă pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Și oamenii aceștia au fost aduși îndată înaintea împăratului.
14. Nebucadnețar a luat cuvântul și le-a zis: „Înadins oare, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, nu slujiți voi dumnezeilor mei și nu vă închinați chipului de aur pe care l-am înălțat?”
15. Acum fiți gata, și în clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei, cimpoiului și a tot felul de instrumente, să vă aruncați cu fața la pământ și să vă închinați chipului pe care l-am făcut; dacă nu vă veți închina lui, veți fi aruncați îndată în mijlocul unui cuptor aprins! Și care este Dumnezeul acela care vă va scoate din mâna mea?”

Apocalipsa 13:11-18; 11. Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur.

12. Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.

13. Săvârșea semne mari, până acolo că făcea chiar să se coboare foc din cer pe pământ în fața oamenilor.

14. Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei care avea rana de sabie, și trăia.

15. I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei.

16. Și a făcut ca toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte,

17. și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei sau numărul numelui ei.

18. Aici e înțelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om. Și numărul ei este șase sute șaiszeci și șase.

Marti, 21 ianuarie – Încercarea de foc

3. **Exodul 20:3-6;** 3. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.

4. Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos decât pământul.

5. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; căci Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsește nelegiuirea părinților în copii, până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc,

6. și Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.

Deuteronomul 6:4; Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeuul nostru este singurul Domn.

Miercuri, 22 ianuarie – Al patrulea bărbat

4. **Daniel 3:19-27;** 19. La auzul acestor cuvinte, Nebucadnețar s-a umplut de mânie și și-a schimbat fața, întorcându-și privirile împotriva lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. A luat din nou cuvântul și a poruncit să încălzească de șapte ori mai mult cuptorul de cum se cădea să-l încălzească.

20. Apoi a poruncit unora din cei mai voinici ostași din oștirea lui să lege pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego și să-i arunce în cuptorul aprins.

21. Oamenii aceștia au fost legați cu izmenele, cămășile, mantalele și celelalte haine ale lor și aruncați în mijlocul cuptorului aprins.

22. Fiindcă porunca împăratului era aspră, și cuptorul era neobișnuit de încălzit, flacăra a ucis pe toți oamenii care aruncaseră în el pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego.

23. Dar acești trei oameni, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, au căzut legați în mijlocul cuptorului aprins.

24. Atunci împăratul Nebucadnețar s-a înspăimântat și s-a sculat repede. A luat cuvântul și a zis sfetnicilor săi: „N-am aruncat noi în mijlocul focului trei oameni legați?” Ei au răspuns împăratului: „Negreșit, împărate!”

25. El a luat iarăși cuvântul și a zis: „Ei bine, eu văd patru oameni umblând slobozi în mijlocul focului și nevătămați; și chipul celui de al patrulea seamănă cu al unui fiu de dumnezei!”

26. Apoi Nebucadnețar s-a apropiat de gura cuptorului aprins și, luând cuvântul, a zis: „Șadrac, Meșac și Abed-Nego, slujitorii Dumnezeului celui Preaînalt, ieșiți afară și veniți încoace!” Și Șadrac, Meșac și Abed-Nego au ieșit din mijlocul focului.

27. Dregătorii, îngrijitorii, cârmuitorii și sfetnicii împăratului s-au strâns și au văzut că focul n-avusese nicio putere asupra trupului acestor oameni, că nici perii capului lor nu se pârliseră, hainele le rămăseseră neschimbate și nici măcar miros de foc nu se prinsese de ei.

1 Corinteni 15:12-26; 12. Iar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi că nu este o înviere a morților?

13. Dacă nu este o înviere a morților, nici Hristos n-a înviat.

14. Și, dacă n-a înviat Hristos, atunci propovăduirea noastră este zadarnică, și zadarnică este și credința voastră.
15. Ba încă noi suntem descoperiți și ca martori mincinoși ai lui Dumnezeu; fiindcă am mărturisit despre Dumnezeu că El a înviat pe Hristos, când nu L-a înviat, dacă este adevărat că morții nu învie.
16. Căci, dacă nu învie morții, nici Hristos n-a înviat.
17. Și, dacă n-a înviat Hristos, credința voastră este zadarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre,
18. și prin urmare, și cei ce au adormit în Hristos sunt pierduți.
19. Dacă numai pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, atunci suntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii!
20. Dar acum, Hristos a înviat din morți, pârga celor adormiți.
21. Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților.
22. Și, după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos;
23. dar fiecare la rândul cetii lui. Hristos este cel dintâi rod; apoi, la venirea Lui, cei ce sunt ai lui Hristos.
24. În urmă, va veni sfârșitul, când El va da Împărăția în mâinile lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi nimicit orice domnie, orice stăpânire și orice putere.
25. Căci trebuie ca El să împărățească până va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele Sale.
26. Vrăjmașul cel din urmă, care va fi nimicit, va fi moartea.

Joi, 23 ianuarie – Secretul din spatele credinței

5. **Evrei 11;** 1. Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.
2. Pentru că, prin aceasta, cei din vechime au căpătat o bună mărturie.
3. Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.
4. Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit, căci Dumnezeu a primit darurile lui. Și prin ea vorbește el încă, măcar că este mort.
5. Prin credință a fost mutat Enoh de pe pământ, ca să nu vadă moartea. Și n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase. Căci înainte de mutarea lui, primise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu.
6. Și, fără credință, este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.
7. Prin credință Noe, când a fost înștiințat de Dumnezeu despre lucruri care încă nu se vedeau, și, plin de o teamă sfântă, a făcut un chivot ca să-și scape casa; prin ea, el a osândit lumea și a ajuns moștenitor al neprihănirii care se capătă prin credință.
8. Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-l ia ca moștenire, a ascultat și a plecat fără să știe unde se duce.
9. Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței, ca într-o țară care nu era a lui, și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, care erau împreună-moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe.
10. Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.
11. Prin credință și Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credincioșia Celui ce-i făgăduise.
12. De aceea, dintr-un singur om, și încă un om aproape mort, s-a născut o sămânță în mare număr, ca stelele cerului, ca nisipul de pe malul mării, care nu se poate număra.
13. În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite; ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ.
14. Cei ce vorbesc în felul acesta arată deslușit că sunt în căutarea unei patrii.
15. Dacă ar fi avut în vedere pe aceea din care ieșiseră, negreșit că ar fi avut vreme să se întoarcă în ea.
16. Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De aceea lui Dumnezeu nu-I este rușine să Se numească Dumnezeul lor, căci le-a pregătit o cetate.
17. Prin credință a adus Avraam jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare: el, care primise făgăduințele cu bucurie, a adus jertfă pe singurul lui fiu!
18. El căruia i se spusese: „În Isaac vei avea o sămânță care-ți va purta numele!”
19. Căci se gândea că Dumnezeu poate să învie chiar și din morți; și, drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi.

20. Prin credință a dat Isaac lui Iacov și Esau o binecuvântare care avea în vedere lucrurile viitoare.
21. Prin credință Iacov, când a murit, a binecuvântat pe fiecare din fiii lui Iosif și „s-a închinat, rezemat pe vârful toiagului său.”
22. Prin credință a pomenit Iosif, când i s-a apropiat sfârșitul, de ieșirea fiilor lui Israel din Egipt și a dat porunci cu privire la oasele sale.
23. Prin credință a fost ascuns Moise trei luni de părinții lui când s-a născut: pentru că vedeau că era frumos copilul și nu s-au lăsat înspăimântați de porunca împăratului.
24. Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui faraon,
25. ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului.
26. El socotea ocară lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire.
27. Prin credință a părăsit el Egiptul, fără să se teamă de mânia împăratului; pentru că a rămas neclintit, ca și cum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut.
28. Prin credință a prăznuit el Paștile și a făcut stropirea sângelui, pentru ca nimicitorul celor întâi născuți să nu se atingă de ei.
29. Prin credință au trecut ei Marea Roșie ca pe uscat, pe când egiptenii, care au încercat s-o treacă, au fost înghițiți.
30. Prin credință au căzut zidurile Ierihonului, după ce au fost ocolite șapte zile.
31. Prin credință n-a pierit curva Rahav împreună cu cei răzvrățiți, pentru că găzduise iscoadele cu bunăvoință.
32. Și ce voi mai zice? Căci nu mi-ar ajunge vremea, dacă aș vrea să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Ieftaie, de David, de Samuel și de proroci!
33. Prin credință au cucerit ei împărății, au făcut dreptate, au căpătat făgăduințe, au astupat gurile leilor,
34. au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s-au vindecat de boli, au fost viteji în războaie, au pus pe fugă oștirile vrăjmașe.
35. Femeile și-au primit înapoi pe morții lor înviați; unii, ca să dobândească o înviere mai bună, n-au vrut să primească izbăvirea care li se dădea, și au fost chinuiți.
36. Alții au suferit batjocuri, bătăi, lanțuri și închisoare;
37. au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu ferăstrăul, chinuiți; au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prizoniți, munciți -
38. ei, de care lumea nu era vrednică - au rătăcit prin pustiuri, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului.
39. Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgăduit;
40. pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n-ajungă ei la desăvârșire fără noi.

De la mândrie la smerenie

Textul de memorat: „Cât de mari sunt semnele Lui și cât de puternice sunt minunile Lui! Împărăția Lui este o împărăție veșnică, și stăpânirea Lui dăinuie din neam în neam!” (Daniel 4:3)

Duminică, 26 ianuarie – „Nu este acesta Babilonul cel mare?”

1. **Daniel 4:1-33;** 1. „Nebucadnețar, împăratul, către toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile care locuiesc pe tot pământul: Să aveți multă pace!
2. Am găsit cu cale să fac cunoscut semnele și minunile pe care le-a făcut Dumnezeu cel Preaînalt față de mine.
3. Cât de mari sunt semnele Lui și cât de puternice sunt minunile Lui! Împărăția Lui este o împărăție veșnică, și stăpânirea Lui dăinuie din neam în neam!
4. Eu, Nebucadnețar, trăiam liniștit în casa mea și fericit în palatul meu.
5. Am visat un vis care m-a înspăimântat; gândurile de care eram urmărit în patul meu și vedeniile duhului meu mă umpleau de groază.
6. Am poruncit atunci să aducă înaintea mea pe toți înțelepții Babilonului ca să-mi tâlcuiască visul.
7. Îndată au venit vrăjitorii, cititorii în stele, haldeii și ghicitorii. Le-am spus visul, și nu mi l-au putut tâlcui.
8. La urmă de tot, s-a înfățișat înaintea mea Daniel, numit Belțșatar, după numele dumnezeului meu, și care are în el duhul dumnezeilor celor sfinți. I-am spus visul și am zis:
9. „Belțșatare, căpetenia vrăjitorilor, știu că ai în tine duhul dumnezeilor sfinți și că pentru tine nicio taină nu este grea; deci tâlcuiește-mi vedeniile pe care le-am avut în vis.
10. Iată vedeniile care mi-au trecut prin cap când eram în pat. Mă uitam și iată că în mijlocul pământului era un copac foarte înalt.
11. Copacul acesta s-a făcut mare și puternic, vârful lui se înălța până la ceruri și se vedea de la marginile întregului pământ.
12. Frunza lui era frumoasă și avea roade multe; în el se găsea hrană pentru toți; fiarele câmpului se adăposteau sub umbra lui, păsările cerului își făceau cuibul în ramurile lui și orice făptură vie se hrănea din el.
13. În vedeniile care-mi treceau prin cap în patul meu, mă uitam și iată că s-a coborât din ceruri un străjer sfânt.
14. El a strigat cu putere și a vorbit așa: „Tăiați copacul și rupeți ramurile; scuturați-i frunza și risipiți roadele; fugăriți fiarele de sub el și păsările din ramurile lui!
15. Dar trunchiul cu rădăcinile lui lăsați-l în pământ și legați-l cu lanțuri de fier și de aramă în iarba de pe câmp, ca să fie udat de roua cerului și să fie la un loc cu fiarele în iarba pământului.
16. Inima lui de om i se va preface într-o inimă de fiară și vor trece șapte vremuri peste el.
17. Hotărârea aceasta a fost luată în sfatul străjerilor și pusă la cale înaintea sfinților, ca să știe cei vii că Cel Preaînalt stăpânește peste împărăția oamenilor, că o dă cui Îi place și înalță pe ea pe cel mai de jos dintre oameni!”
18. Iată visul pe care l-am visat eu, împăratul Nebucadnețar. Tu, Belțșatar, tâlcuiește-l, fiindcă toți înțelepții din împărăția mea nu pot să mi-l tâlcuiască; tu însă poți, căci ai în tine duhul dumnezeilor sfinți.”
19. Atunci Daniel, numit Belțșatar, a rămas uimit o clipă, și gândurile lui îl tulburau. Împăratul a luat din nou cuvântul și a zis: „Belțșatare, să nu te tulbure visul și tâlcuirea!” Și Belțșatar a răspuns: „Domnul meu, visul acesta să fie pentru vrăjmașii tăi, și tâlcuirea lui, pentru potrivnicii tăi!
20. Copacul pe care l-ai văzut, care se făcuse atât de mare și puternic, încât i se înălța vârful până la ceruri și se vedea de la toate capetele pământului;

21. copacul acesta a cărui frunză era așa de frumoasă și care avea roade atât de multe, și în care era hrană pentru toți, sub care se adăposteau fiarele câmpului și în ramurile căruia își făceau cuibul păsările cerului,
 22. ești tu, împărate, care ai ajuns mare și puternic, a cărui mărime a crescut și s-a înălțat până la ceruri și a cărui stăpânire se întinde până la marginile pământului.
 23. Împăratul a văzut pe un străjer sfânt coborându-se și zicând: „Tăiați copacul și nimiciți-l; dar trunchiul cu rădăcinile lui lăsați-l în pământ și legați-l cu lanțuri de fier și de aramă în iarba de pe câmp, ca să fie udat de roua cerului și să stea la un loc cu fiarele câmpului, până vor trece șapte vremuri peste el.”
 24. Iată tâlcuirea acestui fapt, împărate, iată hotărârea Celui Preaînalt care se va împlini asupra domnului meu, împăratul.
 25. Te vor izgoni din mijlocul oamenilor, vei locui la un loc cu fiarele câmpului și îți vor da să mănânci iarbă ca la boi; vei fi udat de roua cerului și șapte vremuri vor trece peste tine, până vei cunoaște că Cel Preaînalt stăpânește peste împărăția oamenilor și o dă cui vrea.
 26. Porunca, să lase trunchiul cu rădăcinile copacului, înseamnă că împărăția ta îți va rămâne ție îndată ce vei recunoaște stăpânirea Celui ce este în ceruri.
 27. De aceea, împărate, placă-ți sfatul meu! Pune capăt păcatelor tale și trăiește în neprihănire, rupe-o cu nelegiuirile tale și ai milă de cei nenorociți, și poate că ți se va prelungi fericirea!”
 28. Toate aceste lucruri s-au împlinit asupra împăratului Nebucadnețar.
 29. După douăsprezece luni, pe când se plimba pe acoperișul palatului împărătesc din Babilon,
 30. împăratul a luat cuvântul și a zis: „Oare nu este acesta Babilonul cel mare pe care mi l-am zidit eu ca loc de ședere împărătească, prin puterea bogăției mele și spre slava măreției mele?”
 31. Nu se sfârșise încă vorba aceasta a împăratului, și un glas s-a coborât din cer și a zis: „Află, împărate Nebucadnețar, că ți s-a luat împărăția!”
 32. Te vor izgoni din mijlocul oamenilor, și vei locui la un loc cu fiarele câmpului, îți vor da să mănânci iarbă ca la boi, și vor trece peste tine șapte vremuri, până vei recunoaște că Cel Preaînalt stăpânește peste împărăția oamenilor și că o dă cui vrea!”
 33. Chiar în clipa aceea s-a împlinit cuvântul acela asupra lui Nebucadnețar. A fost izgonit din mijlocul oamenilor, a mâncat iarbă ca boii, trupul i-a fost udat de roua cerului, până i-a crescut părul ca penele vulturului și unghiile, ca ghearele păsărilor.
2. **Daniel 4:30;** Împăratul a luat cuvântul și a zis: „Oare nu este acesta Babilonul cel mare pe care mi l-am zidit eu ca loc de ședere împărătească, prin puterea bogăției mele și spre slava măreției mele?”

Luni, 27 ianuarie – Avertizat de profet

3. **Daniel 4:27;** De aceea, împărate, placă-ți sfatul meu! Pune capăt păcatelor tale și trăiește în neprihănire, rupe-o cu nelegiuirile tale și ai milă de cei nenorociți, și poate că ți se va prelungi fericirea

(**Vezi și Proverbele 14:31.**); Cine asuprește pe sărac, batjocorește pe Ziditorul său, dar cine are milă de cel lipsit, cinstește pe Ziditorul său.

Marti, 28 ianuarie – Cel Preaînalt domnește...

4. **2 Împărați 20:2-5;** 2. Ezechia s-a întors cu fața la perete și a făcut Domnului următoarea rugăciune:
3. „Doamne, adu-Ți aminte că am umblat înaintea feței Tale cu credincioșie și curăție de inimă și am făcut ce este bine înaintea Ta!” Și Ezechia a vărsat multe lacrimi.
 4. Isaia, care ieșise, n-ajunsese încă în curtea din mijloc, când cuvântul Domnului i-a vorbit astfel:
 5. „Întoarce-te și spune lui Ezechia, căpetenia poporului Meu: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu tatălui tău David: „Ți-am auzit rugăciunea și ți-am văzut lacrimile. Iată că te voi face sănătos; a treia zi, te vei sui la Casa Domnului.

Iona 3:10; Dumnezeu a văzut ce făceau ei și că se întorceau de la calea lor cea rea. Atunci Dumnezeu S-a căit de răul pe care Se hotărâse să li-l facă și nu l-a făcut.

- Jeremia 18:7,8;** 7. Deodată zic despre un neam, despre o împărăție, că-l voi smulge, că-l voi surpa și că-l voi nimici;
8. dar dacă neamul acesta despre care am vorbit astfel se întoarce de la răutatea lui, atunci și Mie Îmi pare rău de răul pe care Îmi pusesem în gând să i-l fac.

Miercuri, 29 ianuarie – „Am ridicat ochii spre cer”

5. **Daniel 4:34-37;** 34. După trecerea vremii sorocite, eu, Nebucadnețar, am ridicat ochii spre cer și mi-a venit iarăși mintea la loc. Am binecuvântat pe Cel Preaînalt, am lăudat și slăvit pe Cel ce trăiește veșnic, Acela a cărui stăpânire este veșnică și a cărui Împărăție dăinuie din neam în neam.
35. Toți locuitorii pământului sunt o nimica înaintea Lui; El face ce vrea cu oastea cerurilor și cu locuitorii pământului, și nimeni nu poate să stea împotriva mâniei Lui, nici să-I zică: „Ce faci?”
36. În vremea aceea mi-a venit mintea înapoi; slava împărăției mele, măreția și strălucirea mea mi s-au dat înapoi; sfetnicii și mai marii mei din nou m-au căutat; am fost pus iarăși peste împărăția mea, și puterea mea a crescut.
37. Acum, eu, Nebucadnețar, laud, înalț și slăvesc pe Împăratul cerurilor, căci toate lucrările Lui sunt adevărate, toate căile Lui sunt drepte, și El poate să smerească pe cei ce umblă cu mândrie!”

Joi, 30 ianuarie – Smerit și recunoscător

6. **Daniel 4:35;** Toți locuitorii pământului sunt o nimica înaintea Lui; El face ce vrea cu oastea cerurilor și cu locuitorii pământului, și nimeni nu poate să stea împotriva mâniei Lui, nici să-I zică: „Ce faci?”

Filipeni 2:1-11; 1. Deci, dacă este vreo îndemnare în Hristos, dacă este vreo mângâiere în dragoste, dacă este vreo legătură a Duhului, dacă este vreo milostivire și vreo îndurare,

2. faceți-mi bucuria deplină și aveți o simțire, o dragoste, un suflet și un gând.

3. Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă; ci, în smerenie, fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși.

4. Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci și la foloasele altora.

5. Să aveți în voi gândul acesta care era și în Hristos Isus:

6. El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu,

7. ci S-a dezbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor.

8. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.

9. De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și I-a dat Numele care este mai presus de orice nume;

10. pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ,

11. și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul.

De la aroganță la distrugere

Textul de memorat: „El schimbă vremurile și împrejurările; El răstoarnă și pune pe împărați; El dă înțelepciune înțelepților și pricepere celor pricepuți!” (Daniel 2:21)

Duminică, 2 februarie – Ospățul lui Belșatar

1. **Daniel 5:1-4;** 1. Împăratul Belșatar a făcut un mare ospăț celor o mie de mai mari ai lui și a băut vin înaintea lor.
2. Și, în cheful vinului, a poruncit să aducă vasele de aur și de argint pe care le luase tatăl său, Nebucadnețar, din Templul de la Ierusalim, ca să bea cu ele împăratul și mai marii lui, nevestele și țiitoarele lui.
3. Au adus îndată vasele de aur care fuseseră luate din Templu, din casa lui Dumnezeu din Ierusalim, și au băut din ele împăratul și mai marii lui, nevestele și țiitoarele lui.
4. Au băut vin și au lăudat pe dumnezeii de aur, de argint, de aramă și de fier, de lemn și de piatră.

Daniel 1:1,2; 1. În al treilea an al domniei lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit împotriva Ierusalimului și l-a împresurat.

2. Domnul a dat în mâinile lui pe Ioiachim, împăratul lui Iuda și o parte din vasele Casei lui Dumnezeu. Nebucadnețar a dus vasele în țara Șinear, în casa dumnezeului său, le-a pus în casa vistieriei dumnezeului său.

Apocalipsa 17:4-6; 4. Femeia aceasta era îmbrăcată cu purpură și stacojiu; era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare. Ținea în mână un potir de aur plin de spurcăciuni și de necurățiile curviei ei.

5. Pe frunte purta scris un nume, o taină: „Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pământului.”

6. Și am văzut pe femeia aceasta, îmbătăită de sângele sfinților și de sângele mucenicilor lui Isus. Când am văzut-o, m-am mirat minune mare.

Luni, 3 februarie – Un oaspete nepoftit

2. **Daniel 5:5-8;** 5. În clipa aceea, s-au arătat degetele unei mâini de om și au scris în fața sfeșnicului, pe tencuiala zidului palatului împărătesc. Împăratul a văzut această bucată de mână care a scris.
6. Atunci împăratul a îngălbenit, și gândurile atât l-au tulburat, că i s-au desfăcut încheieturile șoldurilor, și genunchii i s-au izbit unul de altul.
7. Împăratul a strigat în gura mare să i se aducă cititorii în stele, haldeii și ghicitorii. Apoi împăratul a luat cuvântul și a zis înțelepților Babilonului: „Oricine va putea citi scrisoarea aceasta și mi-o va tâlcui va fi îmbrăcat cu purpură, va purta un lăntșor de aur la gât și va avea locul al treilea în cârmuirea împărăției.”
8. Toți înțelepții împăratului au intrat, dar n-au putut nici să citească scrisoarea și nici s-o tâlcuiască împăratului.

Psalmii 96:5; Coloseni 1:15-17; 5. Căci toți dumnezeii popoarelor sunt niște idoli, dar Domnul a făcut cerurile.

15. El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, Cel întâi născut din toată zidirea.

16. Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El.

17. El este mai înainte de toate lucrurile, și toate se țin prin El.

Marți, 4 februarie – Intervenția împărătesei

3. **Daniel 5:9-12; 9.** Din pricina aceasta, împăratul Belșatar s-a înspăimântat foarte tare, fața i s-a îngălbenit, și mai marii lui au rămas încremeniți.
10. Împărăteasa, la auzul cuvintelor împăratului și mai marilor lui, a intrat în odaia ospățului, a luat cuvântul și a vorbit astfel: „Să trăiești veșnic, împărate! Să nu te tulbure gândurile tale și să nu ți se îngălbenească fața!
11. În împărăția ta este un om care are în el duhul dumnezeilor celor sfinți; și pe vremea tatălui tău, s-a găsit la el lumină, pricepere și o înțelepciune dumnezeiască. De aceea, împăratul Nebucadnețar, tatăl tău, da, tatăl tău, împărate, l-a pus mai mare peste vrăjitori, cititori în stele, haldei, ghicitori,
12. și anume, pentru că s-a găsit la el, la Daniel, numit de împărat Belșatar, un duh înalt, știință și pricepere, putința să tâlcuiască visele, să lămurească întrebările grele și să dezlege lucrurile încâlcite. Să fie chemat, dar, Daniel, și el îți va da tâlcuirea!”

Romani 1:16-32; 16. *Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a iudeului, apoi a grecului;*

17. deoarece în ea este descoperită o neprihănire pe care o dă Dumnezeu, prin credință și care duce la credință, după cum este scris: „Cel neprihănit va trăi prin credință.”

18. Mânia lui Dumnezeu se descoperă din cer împotriva oricărei necinstiri a lui Dumnezeu și împotriva oricărei nelegiuiri a oamenilor care înăbușă adevărul în nelegiuirea lor.

19. Fiindcă ce se poate cunoaște despre Dumnezeu le este descoperit în ei, căci le-a fost arătat de Dumnezeu.

20. În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui se văd lămurit, de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți;

21. fiindcă, măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslăvit ca Dumnezeu, nici nu L-au mulțumit; ci s-au dat la gândiri deșarte, și inima lor fără pricepere s-a întunecat.

22. S-au fâlit că sunt înțelepți, și au înnebunit;

23. și au schimbat slava Dumnezeului nemuritor într-o icoană care seamănă cu omul muritor, păsări, dobitoace cu patru picioare și târătoare.

24. De aceea, Dumnezeu i-a lăsat pradă necurăției, să urmeze poftele inimilor lor; așa că își necinstesc singuri trupurile;

25. căci au schimbat în minciună adevărul lui Dumnezeu și au slujit și s-au închinat făpturii în locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci! Amin.

26. Din pricina aceasta, Dumnezeu i-a lăsat în voia unor patimi scârboase; căci femeile lor au schimbat întrebuițarea firească a lor în una care este împotriva firii;

27. tot astfel, și bărbații au părăsit întrebuițarea firească a femeii, s-au aprins în poftele lor unii pentru alții, au săvârșit parte bărbătească cu parte bărbătească lucruri scârboase și au primit în ei înșiși plata cuvenită pentru rătăcirea lor.

28. Fiindcă n-au căutat să păstreze pe Dumnezeu în cunoștința lor, Dumnezeu i-a lăsat în voia minții lor blestamate, ca să facă lucruri neîngăduite.

29. Astfel, au ajuns plini de orice fel de nelegiuire, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de pizmă, deucidere, de ceartă, de înșelăciune, de porniri răutăcioase; sunt șoptitori,

30. bârfitori, urători de Dumnezeu, obraznici, trufași, laudăroși, născocitori de rele, neascultători de părinți,

31. fără pricepere, călcători de cuvânt, fără dragoste firească, neînduplecați, fără milă.

32. Și, măcar că știu hotărârea lui Dumnezeu, că cei ce fac asemenea lucruri sunt vrednici de moarte, totuși, ei nu numai că le fac, dar și găsesc de buni pe cei ce le fac.

Miercuri, 5 februarie – „Cântărit și găsit prea ușor”

4. **Daniel 5:13-28; 13.** Atunci Daniel a fost adus înaintea împăratului. Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel: „Tu ești Daniel acela, unul din prinșii de război ai lui Iuda pe care i-a adus aici din Iuda, tatăl meu, împăratul?”

14. Am aflat despre tine că ai în tine duhul dumnezeilor și că la tine se găsește lumină, pricepere și o înțelepciune nemaipomenită.
15. Au adus înaintea mea pe înțelepți și pe cititorii în stele ca să citească scrierea aceasta și să mi-o tâlcuiască; dar n-au putut să tâlcuiască aceste cuvinte.
16. Am aflat că tu poți să tâlcuiеști și să dezlegi întrebări grele; acum, dacă vei putea să citești scrierea aceasta și să mi-o tâlcuiеști, vei fi îmbrăcat cu purpură, vei purta un lăntșor de aur la gât și vei avea locul al treilea în cârmuirea împărăției!”
17. Daniel a răspuns îndată înaintea împăratului: „Ține-ți darurile și dă altuia răsplătirile tale! Totuși voi citi împăratului scrierea și i-o voi tâlcui.
18. Împărate, Dumnezeu cel Preaînalt dăduse tatălui tău, Nebucadnețar, împărăție, mărire, slavă și strălucire;
19. și, din pricina mărimii pe care i-o dăduse, toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile se temeau și tremurau înaintea lui. Căci împăratul omora pe cine voia, și lăsa cu viață pe cine voia; înălța pe cine voia, și cobora pe cine voia.
20. Dar când i s-a îngâmfat inima și i s-a împietrit duhul până la mândrie, a fost aruncat de pe scaunul lui împărătesc și a fost despuiat de slava lui;
21. a fost izgonit din mijlocul copiilor oamenilor, inima i s-a făcut ca a fiarelor și a locuit la un loc cu măgarii sălbatici; i-au dat să mănânce iarbă ca la boi, și trupul i-a fost udat cu roua cerului, până când a recunoscut că Dumnezeu cel Preaînalt stăpânește peste împărăția oamenilor și că o dă cui vrea.
22. Dar tu, Belșatar, fiul lui, nu ți-ai smerit inima, măcar că ai știut toate aceste lucruri.
23. Ci te-ai înălțat împotriva Domnului cerurilor; vasele din Casa Lui au fost aduse înaintea ta și ai băut vin cu ele, tu și mai marii tăi, nevestele și țiitoarele tale; ai lăudat pe dumnezeii de argint, de aur, de aramă, de fier, de lemn și de piatră, care nici nu văd, nici n-aud și nici nu pricep nimic și n-ai slăvit pe Dumnezeu în mâna căruia este suflarea ta și toate căile tale!
24. De aceea a trimis El acest cap de mână care a scris scrierea aceasta.
25. Iată însă scrierea care a fost scrisă: „Numărat, numărat, cântărit și împărțit!”
26. Și iată tâlcuirea acestor cuvinte: Numărat înseamnă că Dumnezeu ți-a numărat zilele domniei și i-a pus capăt.
27. Cântărit înseamnă că ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit ușor!
28. Împărțit înseamnă că împărăția ta va fi împărțită și dată mezilor și perșilor!”

***Eclesiastul 3:17; 8:11; Matei 12:36; Romani 14:12; 17.** Atunci am zis în inima mea: „Dumnezeu va judeca și pe cel bun și pe cel rău; căci El a sorocit o vreme pentru orice lucru și pentru orice faptă.”*

***11.** Pentru că nu se aduce repede la îndeplinire hotărârea dată împotriva faptelor rele, de aceea este plină inima fiilor oamenilor de dorința să facă rău.*

***36.** Vă spun că, în ziua judecării, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit.*

***12.** Așa că fiecare din noi are să dea socoteală despre sine însuși lui Dumnezeu.*

Joi, 6 februarie – Căderea Babilonului

5. **Daniel 5:29-31;** 29. Îndată Belșatar a dat poruncă, și au îmbrăcat pe Daniel cu purpură, i-au pus un lăntșor de aur la gât și au dat de știre că va avea locul al treilea în cârmuirea împărăției.
30. Dar chiar în noaptea aceea, Belșatar, împăratul haldeilor, a fost omorât.
31. Și a pus mâna pe împărăție Darius, medul, care era în vârstă de șaizeci și doi de ani.

Apocalipsa 14:8; Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniai curviei ei!”

Apocalipsa 16:19; Cetatea cea mare a fost împărțită în trei părți, și cetățile neamurilor s-au prăbușit. Și Dumnezeu și-a adus aminte de Babilonul cel mare, ca să-i dea potirul de vin al furiei mâniai Lui.

Apocalipsa 18:2; El a strigat cu glas tare și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte;

Din groapa leilor în prezența îngerilor

Textul de memorat: „Atunci, căpeteniile și dregătorii au căutat să afle ceva asupra lui Daniel, ca să-l pârască în ce privea treburile împărăției. Dar n-au putut să găsească nimic, niciun lucru vrednic de mustrare, pentru că el era credincios și nu se găsea nici o greșeală la el și niciun lucru rău.” (Daniel 6:4)

Duminică, 9 februarie – Suflete invidioase

1. **Daniel 6:1-5;** 1. Darius a găsit cu cale să pună peste împărăție o sută douăzeci de dregători, care trebuiau să fie răspândiți în toată împărăția;
2. a pus în fruntea lor trei căpetenii, în numărul cărora era și Daniel. Dregătorii aceștia aveau să le dea socoteală, ca împăratul să nu sufere nicio pagubă.
3. Daniel însă întrecea pe toate aceste căpetenii și pe dregători, pentru că în el era un duh înalt; și împăratul se gândea să-l pună peste toată împărăția.
4. Atunci căpeteniile și dregătorii au căutat să afle ceva asupra lui Daniel, ca să-l pârască în ce privea treburile împărăției. Dar n-au putut să găsească nimic, niciun lucru vrednic de mustrare, pentru că el era credincios și nu se găsea nicio greșeală la el și niciun lucru rău.
5. Atunci oamenii aceștia au zis: „Nu vom găsi niciun cuvânt de plângere împotriva acestui Daniel, afară numai dacă am găsi vreunul în Legea Dumnezeului lui!”

Geneza 37:11; Frații săi au început să-l pizmuiască; dar tatăl său a ținut minte lucrurile acestea.

1 Samuel 18:6-9; 6. Pe când veneau ei, la întoarcerea lui David de la omorârea filisteanului, femeile au ieșit din toate cetățile lui Israel înaintea împăratului Saul, cântând și jucând, în sunetul timpanelor și lăutelor și scoțând strigăte de bucurie.

7. Femeile care cântau își răspundeau unele altora și ziceau: „Saul a bătut miile lui, iar David zecile lui de mii.”

8. Saul s-a mâniat foarte tare și nu i-a plăcut vorba aceasta. El a zis: „Lui David îi dau zece mii și mie-mi dau mii! Nu-i mai lipsește decât împărăția.”

9. Și din ziua aceea, Saul a privit cu ochi răi pe David.

Luni, 10 februarie – Complotul împotriva lui Daniel

2. **Daniel 6:6-9;** 6. Apoi aceste căpetenii și dregătorii aceștia s-au dus cu mare zarvă la împărat și i-au vorbit așa: „Să trăiești veșnic, împărate Darius!
7. Toate căpeteniile împărăției, îngrijitorii, dregătorii, sfetnicii și cârmuitorii sunt de părere să se dea o poruncă împărătească, însoțită de o aspră oprire, care să spună că oricine va înălța, în timp de treizeci de zile, rugăciuni către vreun dumnezeu sau către vreun om, afară de tine, împărate, va fi aruncat în groapa cu lei.
8. Acum, împărate, întărește oprirea și iscălește porunca aceasta, pentru ca să nu se poată schimba, după legea mezilor și perșilor, care, odată dată, rămâne neschimbată.”
9. În urma celor de mai sus, împăratul Darius a scris porunca și oprirea.

Marti, 11 februarie – Rugăciunea lui Daniel

3. **Matei 6:6;** Ci tu, când te rogi, intră în odăița ta, încuie-ți ușa și roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.
4. **Daniel 6:10;** Când a aflat Daniel că s-a iscălit porunca, a intrat în casa lui, unde ferestrele odăii de sus erau deschise înspre Ierusalim, și de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga și lăuda pe Dumnezeuul lui, cum făcea și mai înainte.

Faptele 5:27-32; 27. După ce i-au adus, i-au pus înaintea soborului. Și marele preot i-a întrebat astfel:

28. „Nu v-am poruncit noi cu tot dinadinsul să nu învățați pe norod în Numele acesta? Și voi iată că ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și căutați să aruncați asupra noastră sângele aceluia Om.”

29. Petru și apostolii ceilalți, drept răspuns, i-au zis: „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni!”

30. Dumnezeuul părinților noștri a înviat pe Isus pe care voi L-ați omorât, atârându-L pe lemn.

31. Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui și L-a făcut Domn și Mântuitor, ca să dea lui Israel pocăința și iertarea păcatelor.

32. Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.”

Miercuri, 12 februarie – În groapa leilor

5. **Daniel 6:11-23;** 11. Atunci oamenii aceștia au dat năvală în casă și au găsit pe Daniel rugându-se și chemând pe Dumnezeuul lui.
12. Apoi s-au înfățișat înaintea împăratului și i-au zis cu privire la oprirea împărătească: „N-ai scris tu o oprire care spune că oricine va înălța, timp de treizeci de zile, rugăciuni vreunui dumnezeu sau vreunui om, afară de tine, împărate, să fie aruncat în groapa cu lei?” Împăratul a răspuns: „Lucrul acesta este adevărat, după legea mezilor și perșilor, care nu se poate schimba!”
13. Ei au luat din nou cuvântul și au zis împăratului: „Daniel, unul din prinșii de război ai lui Iuda, nu ține deloc seama de tine, împărate, nici de oprirea pe care ai scris-o, și își face rugăciunea de trei ori pe zi!”
14. Împăratul s-a mâhnit foarte mult când a auzit lucrul acesta; s-a gândit cum ar putea să scape pe Daniel, și până la asfințitul soarelui s-a trudit să-l scape.
15. Dar oamenii aceia au stăruit de împărat și i-au zis: „Să știi, împărate, că, după legea mezilor și perșilor, orice oprire sau orice poruncă întărită de împărat nu se poate schimba!”
16. Atunci împăratul a poruncit să aducă pe Daniel și să-l arunce în groapa cu lei. Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel: „Dumnezeul tău căruia necurmat Îi slujești să te scape!”
17. Au adus o piatră și au pus-o la gura gropii. Împăratul a pecetluit-o cu inelul lui și cu inelul marilor lui, ca să nu se schimbe nimic cu privire la Daniel.
18. Împăratul s-a întors apoi în palatul său, a petrecut noaptea fără să mănânce, nu i s-a adus nicio țuitoră și n-a putut să doarmă.
19. În revărsatul zorilor însă împăratul s-a sculat și s-a dus în grabă la groapa cu lei.
20. Și apropiindu-se de groapă, a chemat pe Daniel cu un glas plângător. Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel: „Daniele, robul Dumnezeului celui Viu, a putut Dumnezeuul tău căruia Îi slujești necurmat să te scape de lei?”
21. Și Daniel a zis împăratului: „Veșnic să trăiești, împărate!”
22. Dumnezeuul meu a trimis pe îngerul Său și a închis gura leilor, care nu mi-au făcut niciun rău, pentru că am fost găsit nevinovat înaintea Lui. Și nici înaintea ta, împărate, n-am făcut nimic rău!”
23. Atunci împăratul s-a bucurat foarte mult și a poruncit să scoată pe Daniel din groapă. Daniel a fost scos din groapă și nu s-a găsit nicio rană pe el, pentru că avusese încredere în Dumnezeuul său.

Marcu 6:14-29; 14. Împăratul Irod a auzit vorbindu-se despre Isus, al cărui Nume ajunsese vestit; și a zis: „Ioan Botezătorul a înviat din morți, și de aceea lucrează aceste puteri prin El.”

15. Alții ziceau: „Este Ilie.” Iar alții ziceau: „Este un proroc ca unul din proroci.”

16. Dar Irod, când a auzit lucrul acesta, zicea: „Ioan acela, căruia i-am tăiat capul, a înviat din morți.”

17. Căci Irod însuși trimisese să prindă pe Ioan și-l legase în temniță, din pricina Irodiadei, nevasta fratelui său Filip, pentru că o luase de nevastă.

- texte -

Studiul 7 – Din groapa leilor în prezența îngerilor

18. Și Ioan zicea lui Irod: „Nu-ți este îngăduit să ții pe nevasta fratelui tău!”
19. Irodiada avea necaz pe Ioan și voia să-l omoare. Dar nu putea,
20. căci Irod se temea de Ioan, fiindcă îl știa om neprihănit și sfânt; îl ocrotea și, când îl auzea, de multe ori stătea în cumpănă, neștiind ce să facă; și-l asculta cu plăcere.
21. Totuși a venit o zi cu bun prilej, când Irod își prăznuia ziua nașterii și a dat un ospăț boierilor săi, mai marilor oștii și frunțașilor Galileii.
22. Fata Irodiadei a intrat la ospăț, a jucat și a plăcut lui Irod și oaspeților lui. Împăratul a zis fetei: „Cere-mi orice vrei, și-ți voi da.”
23. Apoi a adăugat cu jurământ: „Orice-mi vei cere, îți voi da, fie și jumătate din împărăția mea.”
24. Fata a ieșit afară și a zis mamei sale: „Ce să cer?” Și mama sa i-a răspuns: „Capul lui Ioan Botezătorul.”
25. Ea s-a grăbit să vină îndată la împărat și i-a făcut următoarea cerere: „Vreau să-mi dai îndată, într-o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul.”
26. Împăratul s-a întristat foarte mult; dar, din pricina jurămintelor sale și din pricina oaspeților, n-a vrut să zică nu.
27. A trimis îndată un ostaș de pază, cu porunca de a aduce capul lui Ioan Botezătorul. Ostașul de pază s-a dus și a tăiat capul lui Ioan în temniță,
28. l-a adus pe o farfurie, l-a dat fetei, și fata l-a dat mamei sale.
29. Ucenicii lui Ioan, când au auzit acest lucru, au venit de i-au ridicat trupul și l-au pus într-un mormânt.

Joi, 13 februarie – Dumnezeu este glorificat

6. **Daniel 6:24-28;** 24. Împăratul a poruncit să aducă pe oamenii aceia care pârâseră pe Daniel. Și au fost aruncați în groapa cu lei, ei, copiii lor și nevestele lor; și, până să ajungă în fundul gropii, leii i-au și apucat și le-au fărâmițat oasele.
25. După aceea, împăratul Darius a scris o scrisoare către toate popoarele, către toate neamurile, către oamenii de toate limbile, care locuiau în toată împărăția: „Pacea să vă fie dată din belșug!
26. Poruncesc ca, în toată întinderea împărăției mele, oamenii să se teamă și să se înfricoșeze de Dumnezeul lui Daniel. Căci El este Dumnezeul cel Viu și El dăinuie veșnic; Împărăția Lui nu se va nimici niciodată, și stăpânirea Lui nu va avea sfârșit.
27. El izbăvește și mântuiește, El face semne și minuni în ceruri și pe pământ. El a izbăvit pe Daniel din ghearele leilor!”
28. Daniel a dus-o bine sub domnia lui Darius și sub domnia lui Cyrus, persanul.
7. **Daniel 6:24;** . Împăratul a poruncit să aducă pe oamenii aceia care pârâseră pe Daniel. Și au fost aruncați în groapa cu lei, ei, copiii lor și nevestele lor; și, până să ajungă în fundul gropii, leii i-au și apucat și le-au fărâmițat oasele.

1 Corinteni 4:5; De aceea să nu judecați nimic înainte de vreme, până va veni Domnul, care va scoate la lumină lucrurile ascunse în întuneric și va descoperi gândurile inimilor. Atunci, fiecare își va căpăta lauda de la Dumnezeu.

De la marea învolburată, la norii cerului

Textul de memorat: „Dar domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor cari sunt pretutindeni supt ceruri se vor da poporului sfinților Celui Prea Înalt. Împărăția Lui este o împărăție vecinică, și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!” (Daniel 7:27)

Duminică, 16 februarie – Patru animale

1. **Daniel 7;** 1. În anul întâi al lui Belșatar, împăratul Babilonului, Daniel a visat un vis și a avut vedenii în mintea lui, pe când era în pat. În urmă a scris visul și a istorisit lucrurile de căpetenie.
2. Daniel a început și a zis: „În vedenia mea de noapte am văzut cum cele patru vânturi ale cerurilor au izbucnit pe Marea cea Mare.
3. Și patru fiare mari au ieșit din mare, deosebite una de alta.
4. Cea dintâi semăna cu un leu și avea aripi de vultur. M-am uitat la ea, până în clipa când i s-au smuls aripile; și, sculându-se de pe pământ, a stat drept în picioare ca un om și i s-a dat o inimă de om.
5. Și iată că o a doua fiară era ca un urs și stătea într-o rână; avea trei coaste în gură între dinți; și i s-a zis: „Scoală-te și mănâncă multă carne!”
6. După aceea m-am uitat mai departe și iată o alta ca un pardos, care avea pe spate patru aripi ca o pasăre; fiara aceasta avea și patru capete și i s-a dat stăpânire.
7. După aceea m-am uitat în vedeniile mele de noapte și iată că era o a patra fiară, nespuse de grozav de înspăimântătoare și de puternică; avea niște dinți mari de fier, mânca, sfărâma și călca în picioare ce mai rămânea; era cu totul deosebită de toate fiarele de mai înainte și avea zece coarne.
8. M-am uitat cu băgare de seamă la coarne și iată că un alt corn mic a ieșit din mijlocul lor, și dinaintea acestui corn au fost smulse trei din cele dintâi coarne. Și cornul acesta avea niște ochi ca ochii de om și o gură care vorbea cu trufie.
9. Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roțile lui ca un foc aprins.
10. Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.
11. Eu mă uitam mereu, din pricina cuvintelor pline de trufie pe care le rostea cornul acela: m-am uitat până când fiara a fost ucisă, și trupul ei a fost nimicit și aruncat în foc ca să fie ars.
12. Și celelalte fiare au fost dezbrăcate de puterea lor, dar li s-a îngăduit o lungire a vieții până la o vreme și un ceas anumit.
13. M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel Îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui.
14. I s-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-I slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică și nu va trece nicidecum, și Împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.
15. Eu, Daniel, m-am tulburat cu duhul, și vedeniile din capul meu m-au înspăimântat.
16. M-am apropiat de unul din cei ce stăteau acolo și l-am rugat să-mi dea lămuriri temeinice cu privire la toate aceste lucruri. El mi-a vorbit și mi le-a tâlcuit astfel:
17. „Aceste patru fiare mari sunt patru împărați care se vor ridica pe pământ.
18. Dar sfinții Celui Preaînalt vor primi împărăția și vor stăpâni împărăția în veci, din veșnicie în veșnicie.”
19. În urmă am dorit să știu adevărul asupra fiarei a patra, care se deosebea de toate celelalte; și era nespuse de grozavă: avea dinți de fier și gheare de aramă, mânca, sfărâma și călca în picioare ce rămânea;

20. și asupra celor zece coarne pe care le avea în cap, și asupra celui alt corn care ieșise și înaintea căruia căzuseră trei; asupra cornului acestuia care avea ochi, o gură care vorbea cu trufie și avea o înfățișare mai mare decât celelalte coarne.
21. Am văzut, de asemenea, cum cornul acesta a făcut război sfinților și i-a biruit,
22. până când a venit Cel Îmbătrânit de zile și a făcut dreptate sfinților Celui Preaînalt, și a venit vremea când sfinții au luat în stăpânire împărăția.
23. El mi-a vorbit așa: „Fiara a patra este o a patra împărăție care va fi pe pământ. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfâșia tot pământul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi.
24. Cele zece coarne înseamnă că din împărăția aceasta se vor ridica zece împărați. Iar după ei se va ridica un altul care se va deosebi de înaintașii lui și va doborî trei împărați.
25. El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt, va asupra pe sfinții Celui Preaînalt și se va încumeta să schimbe vremurile și legea; și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme.
26. Apoi va veni judecata și i se va lua stăpânirea, care va fi prăbușită și nimicită pentru totdeauna.
27. Dar domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri se vor da poporului sfinților Celui Preaînalt. Împărăția Lui este o împărăție veșnică, și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!”
28. Aici s-au sfârșit cuvintele. Pe mine, Daniel, m-au tulburat nespuse de mult gândurile mele și mi s-a schimbat culoarea feței; dar am păstrat cuvintele acestea în inima mea.”

Luni, 17 februarie – Cornul cel mic

2. **Daniel 7:7,8,19-25**; 7. După aceea m-am uitat în vedeniile mele de noapte și iată că era o a patra fiară, nespuse de grozav de înspăimântătoare și de puternică; avea niște dinți mari de fier, mânca, sfârâma și călca în picioare ce mai rămânea; era cu totul deosebită de toate fiarele de mai înainte și avea zece coarne.
 8. M-am uitat cu băgare de seamă la coarne și iată că un alt corn mic a ieșit din mijlocul lor, și dinaintea acestui corn au fost smulse trei din cele dintâi coarne. Și cornul acesta avea niște ochi ca ochii de om și o gură care vorbea cu trufie.
 19. În urmă am dorit să știu adevărul asupra fiarei a patra, care se deosebea de toate celelalte; și era nespuse de grozavă: avea dinți de fier și gheare de aramă, mânca, sfârâma și călca în picioare ce rămânea;
 20. și asupra celor zece coarne pe care le avea în cap, și asupra celui alt corn care ieșise și înaintea căruia căzuseră trei; asupra cornului acestuia care avea ochi, o gură care vorbea cu trufie și avea o înfățișare mai mare decât celelalte coarne.
 21. Am văzut, de asemenea, cum cornul acesta a făcut război sfinților și i-a biruit,
 22. până când a venit Cel Îmbătrânit de zile și a făcut dreptate sfinților Celui Preaînalt, și a venit vremea când sfinții au luat în stăpânire împărăția.
 23. El mi-a vorbit așa: „Fiara a patra este o a patra împărăție care va fi pe pământ. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfâșia tot pământul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi.
 24. Cele zece coarne înseamnă că din împărăția aceasta se vor ridica zece împărați. Iar după ei se va ridica un altul care se va deosebi de înaintașii lui și va doborî trei împărați.
 25. El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt, va asupra pe sfinții Celui Preaînalt și se va încumeta să schimbe vremurile și legea; și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme.
3. **2 Tesaloniceni 2:3**; Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință și de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării.

Marti, 18 februarie – Judecata a început

4. **Daniel 7:13,14,21,22,26,27**; 13. M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel Îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui.

14. I s-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-I slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică și nu va trece nicidecum, și Împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.

21. Am văzut, de asemenea, cum cornul acesta a făcut război sfinților și i-a biruit,

22. până când a venit Cel Îmbătrânit de zile și a făcut dreptate sfinților Celui Preaînalt, și a venit vremea când sfinții au luat în stăpânire împărăția.

26. Apoi va veni judecata și i se va lua stăpânirea, care va fi prăbușită și nimicită pentru totdeauna.

27. Dar domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri se vor da poporului sfinților Celui Preaînalt. Împărăția Lui este o împărăție veșnică, și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!”

Romani 8:1; Acum, dar, nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului.

Miercuri, 19 februarie – Venirea Fiului Omului

5. **Daniel 7:13;** M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel Îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui.

Marcu 13:26; Atunci se va vedea Fiul omului venind pe nori cu mare putere și cu slavă.

Matei 8:20; Isus i-a răspuns: „Vulpile au vizuini, și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului n-are unde-și odihni capul.”

Matei 9:6; Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, „Scoală-te”, a zis El slăbănogului, „ridică-ți patul și du-te acasă.”

Luca 9:26; Căci de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, se va rușina și Fiul omului de el, când va veni în slava Sa și a Tatălui și a sfinților îngeri.

Luca 12:8; Eu vă spun: pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor îl va mărturisi și Fiul omului înaintea îngerilor lui Dumnezeu;

Joi, 20 februarie – Sfinții Celui Preaînalt

6. **Daniel 7:18,21,22,25,27;** 18. Dar sfinții Celui Preaînalt vor primi împărăția și vor stăpâni împărăția în veci, din veșnicie în veșnicie.”

21. Am văzut, de asemenea, cum cornul acesta a făcut război sfinților și i-a biruit,

22. până când a venit Cel Îmbătrânit de zile și a făcut dreptate sfinților Celui Preaînalt, și a venit vremea când sfinții au luat în stăpânire împărăția.

25. El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt, va asupra pe sfinții Celui Preaînalt și se va încumeta să schimbe vremurile și legea; și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme.

27. Dar domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri se vor da poporului sfinților Celui Preaînalt. Împărăția Lui este o împărăție veșnică, și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!”

Curățirea sanctuarului

Textul de memorat: „Și el mi-a zis: «Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi sfântul Locaș va fi curățit!»” (Daniel 8:14)

Duminică, 23 februarie – Alte simboluri

1. **Daniel 8;** 1. „În anul al treilea al domniei împăratului Belșațar, eu, Daniel, am avut o vedenie, afară de cea pe care o avusesem mai înainte.
2. Când am avut vedenia aceasta mi s-a părut că eram la capitala Susa, în ținutul Elam; și în timpul vedeniei mele mă aflam lângă râul Ulai.
3. Am ridicat ochii, m-am uitat și iată că într-un râu stătea un berbec și avea două coarne; coarnele acestea erau înalte, dar unul era mai înalt decât celălalt, și cel mai înalt a crescut cel din urmă.
4. Am văzut cum berbecul împungea cu coarnele spre apus, spre miazănoapte și spre miazăzi; nicio fiară nu putea să-i stea împotriva și nimeni nu putea să scape pe cine-i cădea în mână; ci el făcea ce voia, și a ajuns puternic.
5. Pe când mă uitam cu băgare de seamă, iată că a venit un țap de la apus și a cutreierat toată fața pământului, fără să se atingă de el; țapul acesta însă avea un corn mare între ochi.
6. A venit până la berbecul care avea coarne și pe care-l văzusem stând în râu și s-a repezit asupra lui cu toată puterea lui.
7. L-am văzut cum s-a apropiat de berbec, s-a aruncat încruntat asupra lui, a izbit pe berbec și i-a frânt amândouă coarnele, fără ca berbecul să i se fi putut împotrivi; l-a trântit la pământ și l-a călcat în picioare, și nimeni n-a scăpat pe berbec din mâna lui.
8. Țapul însă a ajuns foarte puternic; dar când a fost puternic de tot, i s-a frânt cornul cel mare. În locul lui au crescut patru coarne mari, în cele patru vânturi ale cerurilor.
9. Dintr-unul din ele a crescut un corn mic, care s-a mărit nespuse de mult spre miazăzi, spre răsărit și spre țara cea minunată.
10. S-a înălțat până la oștirea cerurilor, a doborât la pământ o parte din oștirea aceasta și din stele și le-a călcat în picioare.
11. S-a înălțat până la căpetenia oștirii, i-a smuls jertfa necurmată și i-a surpat locul Locașului său celui Sfânt.
12. Oastea a fost pedepsită din pricina păcatului săvârșit împotriva jertfei necurmate; cornul a aruncat adevărul la pământ și a izbutit în ce a început.
13. Am auzit pe un sfânt vorbind; și un alt sfânt a întrebat pe cel ce vorbea: „În câtă vreme se va împlini vedenia despre desființarea jertfei necurmate și despre urâciunea pustiirii? Până când va fi călcat în picioare Sfântul Locaș și oștirea?”
14. Și el mi-a zis: „Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățit!”
15. Pe când eu, Daniel, aveam vedenia aceasta și căutam s-o pricep, iată că înaintea mea stătea cineva care avea înfățișarea unui om.
16. Și am auzit un glas de om în mijlocul râului Ulai, care a strigat și a zis: „Gabriele, tâlcuiește-i vedenia aceasta.”
17. El a venit atunci lângă locul unde eram; și la apropierea lui, m-am înspăimântat și am căzut cu fața la pământ. El mi-a zis: „Fii cu luare aminte, fiul omului, căci vedenia privește vremea sfârșitului!”
18. Pe când îmi vorbea el, am căzut cu fața la pământ leșinat. El m-a atins și m-a așezat iarăși în picioare în locul în care mă aflam.
19. Apoi mi-a zis: „Iată, îți arăt ce se va întâmpla la vremea de apoi a mâniei, căci vedenia aceasta privește vremea sfârșitului.
20. Berbecul pe care l-ai văzut, cu cele două coarne, sunt împărații mezilor și perșilor.
21. Țapul însă este împărăția Greciei, și cornul cel mare dintre ochii lui este cel dintâi împărat.

22. Cele patru coarne care au crescut în locul acestui corn frânt sunt patru împărății care se vor ridica din neamul acesta, dar care nu vor avea atâta putere.
23. La sfârșitul stăpânirii lor, când păcătoșii vor fi umplut măsura nelegiuirilor, se va ridica un împărat fără rușine și viclean.
24. El va fi tare, dar nu prin puterea lui însuși; el va face pustiiri de necrezut, va izbuti în tot ce va începe, va nimici pe cei puternici și chiar pe poporul sfinților.
25. Din pricina propășirii lui și izbândirii vicleniilor lui, inima i se va îngâmfa, va pierde pe mulți oameni care trăiau liniștiți și se va ridica împotriva Domnului domnilor, dar va fi zdrobit fără ajutorul vreunei mâini omenești.
26. Iar vedenia cu serile și diminețile, de care a fost vorba, este adevărată. Tu, pecetluiește vedenia aceasta, căci este cu privire la niște vremuri îndepărtate.”
27. Eu, Daniel, am stat leșinat și bolnav mai multe zile; apoi m-am sculat și mi-am văzut de treburile împăratului. Eram uimit de vedenia aceasta, și nimeni nu știa.”

Daniel 2; 1. În al doilea an al domniei lui Nebucadnețar, Nebucadnețar a avut niște vise. Duhul îi era tulburat și i-a pierit somnul.

2. Împăratul a poruncit să cheme pe vrăjitori, pe cititorii în stele, pe descântători și pe haldei ca să-i spună visele. Ei au venit și s-au înfățișat înaintea împăratului.
3. Împăratul le-a zis: „Am visat un vis; duhul îmi este tulburat și aș vrea să știu visul acela.”
4. Haldeii au răspuns împăratului în limba aramaică: „Veșnic să trăiești, împărate! Spune robilor tăi visul, și-ți vom arăta tâlcuirea lui!”
5. Împăratul a luat iarăși cuvântul și a zis haldeilor: „Mi-a scăpat din minte lucrul acela: dacă nu-mi veți face cunoscut visul și tâlcuirea lui, veți fi făcuți bucăți, și casele voastre vor fi prefăcute într-un morman de murdării.
6. Dar, dacă-mi veți spune visul și tâlcuirea lui, veți primi de la mine daruri și răsplătiri, și mare cinste. De aceea, spuneți-mi visul și talmăcirea lui!”
7. Ei au răspuns a doua oară: „Să spună împăratul robilor săi visul, și i-l vom talmăci!”
8. Împăratul a luat iarăși cuvântul și a zis: „Văd, cu adevărat, că voiți să câștigați vreme, pentru că vedeți că lucrul mi-a scăpat din minte.
9. Dacă deci nu-mi veți spune visul, vă așteaptă pe toți aceeași soartă, fiindcă vreți să vă înțelegeți ca să-mi spuneți minciuni și neadevăruri, până se vor schimba vremurile. De aceea, spuneți-mi visul, ca să știu dacă sunteți în stare să mi-l și tâlcuiți!”
10. Haldeii au răspuns împăratului: „Nu este nimeni pe pământ, care să poată spune ce cere împăratul; de aceea niciodată niciun împărat, oricât de mare și puternic ar fi fost, n-a cerut așa ceva de la niciun vrăjitor, cititor în stele sau haldeu!
11. Ce cere împăratul este greu; nu este nimeni care să spună lucrul acesta împăratului, afară de zei, a căror locuință nu este printre muritori!”
12. La auzul acestor cuvinte, împăratul s-a mâniat și s-a supărat foarte tare. A poruncit să piardă pe toți înțelepții Babilonului.
13. Hotărârea ieșise, înțelepții începuseră să fie omorâți, și căutau și pe Daniel, și pe tovarășii lui, ca să-i piardă.
14. Atunci Daniel a vorbit cu minte și cu judecată lui Arioc, căpetenia străjerilor împăratului, care ieșise să omoare pe înțelepții Babilonului.
15. A luat cuvântul și a zis lui Arioc, căpitanul împăratului: „Pentru ce a dat împăratul o poruncă atât de aspră?” Arioc a spus lui Daniel cum stau lucrurile.
16. Și Daniel s-a dus la împărat și l-a rugat să-i dea vreme ca să dea împăratului tâlcuirea.
17. Apoi Daniel s-a dus în casa lui și a spus despre lucrul acesta tovarășilor săi, Hanania, Mișael și Azaria,
18. rugându-i să ceară îndurarea Dumnezeului cerurilor pentru această taină, ca să nu piară Daniel și tovarășii săi odată cu ceilalți înțelepți ai Babilonului.
19. După aceea, i s-a descoperit lui Daniel taina într-o vedenie în timpul nopții. Și Daniel a binecuvântat pe Dumnezeul cerurilor.
20. Daniel a luat cuvântul și a zis: „Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu, din veșnicie în veșnicie! A Lui este înțelepciunea și puterea.
21. El schimbă vremurile și împrejurările; El răstoarnă și pune pe împărați; El dă înțelepciune înțelepților și pricepere, celor pricepuți!

22. El descoperă ce este adânc și ascuns; El știe ce este în întuneric și la El locuiește lumina.
23. Pe Tine, Dumnezeul părinților mei, Te slăvesc și Te laud că mi-ai dat înțelepciune și putere și mi-ai făcut cunoscut ce Ți-am cerut noi; căci ne-ai descoperit taina împăratului!”
24. După aceea, Daniel s-a dus la Arioc, căruia îi poruncise împăratul să piardă pe înțelepții Babilonului; s-a dus și i-a vorbit așa: „Nu pierde pe înțelepții Babilonului! Du-mă înaintea împăratului, și voi da împăratului tâlcuirea!”
25. Arioc a dus degrabă pe Daniel înaintea împăratului și i-a vorbit așa: „Am găsit între prinșii de război ai lui Iuda un om care va da împăratului tâlcuirea!”
26. Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel, care se numea Belșațar: „Ești tu în stare să-mi spui visul pe care l-am visat și tâlcuirea lui?”
27. Daniel a răspuns înaintea împăratului și a zis: „Ce cere împăratul este o taină pe care înțelepții, cititorii în stele, vrăjitorii și ghicitorii nu sunt în stare s-o descopere împăratului.
28. Dar este în ceruri un Dumnezeu care descoperă tainele și care face cunoscut împăratului Nebucadnețar ce se va întâmpla în vremurile de pe urmă. Iată visul tău și vedeniile pe care le-ai avut în patul tău:
29. În patul tău, împărate, ți-au venit în minte gânduri cu privire la cele ce vor fi după aceste vremuri; și Cel ce descoperă tainele ți-a făcut cunoscut ce se va întâmpla.
30. Însă, dacă mi s-a descoperit taina aceasta, nu înseamnă că este în mine o înțelepciune mai mare decât a tuturor celor vii, ci pentru ca să se dea împăratului tâlcuirea ei și să afli ce-ți dorește inima să știi.
31. Tu, împărate, te uitai, și iată că ai văzut un chip mare. Chipul acesta era foarte mare și de o strălucire nemaipomenită. Stătea în picioare înaintea ta, și înfățișarea lui era înfricoșătoare.
32. Capul chipului acestuia era de aur curat; pieptul și brațele îi erau de argint; pânțele și coapsele îi erau de aramă;
33. fluierile picioarelor, de fier; picioarele, parte de fier și parte de lut.
34. Tu te uitai la el, și s-a dezlipit o piatră fără ajutorul vreunei mâini, a izbit picioarele de fier și de lut ale chipului și le-a făcut bucăți.
35. Atunci fierul, lutul, arama, argintul și aurul s-au sfărâmat împreună și s-au făcut ca pleava din arie vara; le-a luat vântul, și nici urmă nu s-a mai găsit din ele. Dar piatra care sfărâmasse chipul s-a făcut un munte mare și a umplut tot pământul.
36. Iată visul. Acum îi vom spune și tâlcuirea înaintea împăratului.
37. Tu, împărate, ești împăratul împăraților, căci Dumnezeul cerurilor ți-a dat împărăție, putere, bogăție și slavă.
38. El ți-a dat în mâini, oriunde locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele câmpului și păsările cerului și te-a făcut stăpân peste toate acestea: tu ești capul de aur!
39. După tine se va ridica o altă împărăție, mai neînsemnată decât a ta; apoi o a treia împărăție, care va fi de aramă și care va stăpâni peste tot pământul.
40. Va fi o a patra împărăție, tare ca fierul; după cum fierul sfărâmă și rupe totul, și ea va sfărâma și va rupe totul, ca fierul care face totul bucăți.
41. Și după cum ai văzut picioarele și degetele picioarelor parte de lut de olar și parte de fier, tot așa și împărăția aceasta va fi împărțită; dar va rămâne în ea ceva din tăria fierului, tocmai așa cum ai văzut fierul amestecat cu lutul.
42. Și după cum degetele de la picioare erau parte de fier și parte de lut, tot așa și împărăția aceasta va fi în parte tare și în parte plăpândă.
43. Dacă ai văzut fierul amestecat cu lutul, înseamnă că se vor amesteca prin legături omenești de căsătorie, dar nu vor fi lipiți unul de altul, după cum fierul nu se poate uni cu lutul.
44. Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeul cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic.
45. Aceasta înseamnă piatra pe care ai văzut-o dezlipindu-se din munte fără ajutorul vreunei mâini și care a sfărâmat fierul, arama, lutul, argintul și aurul. Dumnezeul cel mare a făcut deci cunoscut împăratului ce are să se întâmple după aceasta. Visul este adevărat, și tâlcuirea lui este temeinică.”
46. Atunci împăratul Nebucadnețar a căzut cu fața la pământ și s-a închinat înaintea lui Daniel, și a poruncit să i se aducă jertfe de mâncare și miresme.

47. Împăratul a vorbit lui Daniel și a zis: „Cu adevărat, Dumnezeuul vostru este Dumnezeuul dumnezeilor și Domnul împăraților, și El descoperă tainele, fiindcă ai putut să descoperi taina aceasta!”
48. Apoi împăratul a înălțat pe Daniel și i-a dat daruri multe și bogate; i-a dat stăpânire peste tot ținutul Babilonului și l-a pus ca cea mai înaltă căpetenie a tuturor înțelepților Babilonului.
49. Daniel a rugat pe împărat să dea grija treburilor ținutului Babilonului în mâna lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Daniel însă a rămas la curtea împăratului.

Daniel 7; 1. În anul întâi al lui Belșațar, împăratul Babilonului, Daniel a visat un vis și a avut vedenii în mintea lui, pe când era în pat. În urmă a scris visul și a istorisit lucrurile de căpetenie.

2. Daniel a început și a zis: „În vedenia mea de noapte am văzut cum cele patru vânturi ale cerurilor au izbucnit pe Marea cea Mare.
3. Și patru fiare mari au ieșit din mare, deosebite una de alta.
4. Cea dintâi semăna cu un leu și avea aripi de vultur. M-am uitat la ea, până în clipa când i s-au smuls aripile; și, sculându-se de pe pământ, a stat drept în picioare ca un om și i s-a dat o inimă de om.
5. Și iată că o a doua fiară era ca un urs și stătea într-o rână; avea trei coaste în gură între dinți; și i s-a zis: „Scoală-te și mănâncă multă carne!”
6. După aceea m-am uitat mai departe și iată o alta ca un pardos, care avea pe spate patru aripi ca o pasăre; fiara aceasta avea și patru capete și i s-a dat stăpânire.
7. După aceea m-am uitat în vedeniile mele de noapte și iată că era o a patra fiară, nespuse de grozav de înspăimântătoare și de puternică; avea niște dinți mari de fier, mânca, sfărâma și călca în picioare ce mai rămânea; era cu totul deosebită de toate fiarele de mai înainte și avea zece coarne.
8. M-am uitat cu băgare de seamă la coarne și iată că un alt corn mic a ieșit din mijlocul lor, și dinaintea acestui corn au fost smulse trei din cele dintâi coarne. Și cornul acesta avea niște ochi ca ochii de om și o gură care vorbea cu trufie.
9. Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roțile lui ca un foc aprins.
10. Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.
11. Eu mă uitam mereu, din pricina cuvintelor pline de trufie pe care le rostea cornul acela: m-am uitat până când fiara a fost ucisă, și trupul ei a fost nimicit și aruncat în foc ca să fie ars.
12. Și celelalte fiare au fost dezbrăcate de puterea lor, dar li s-a îngăduit o lungire a vieții până la o vreme și un ceas anumit.
13. M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel Îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui.
14. I s-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-I slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică și nu va trece nicidecum, și Împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.
15. Eu, Daniel, m-am tulburat cu duhul, și vedeniile din capul meu m-au înspăimântat.
16. M-am apropiat de unul din cei ce stăteau acolo și l-am rugat să-mi dea lămuriri temeinice cu privire la toate aceste lucruri. El mi-a vorbit și mi le-a tâlcuit astfel:
17. „Aceste patru fiare mari sunt patru împărați care se vor ridica pe pământ.
18. Dar sfinții Celui Preaînalt vor primi împărăția și vor stăpâni împărăția în veci, din veșnicie în veșnicie.”
19. În urmă am dorit să știu adevărul asupra fiarei a patra, care se deosebea de toate celelalte; și era nespuse de grozavă: avea dinți de fier și gheare de aramă, mânca, sfărâma și călca în picioare ce rămânea;
20. și asupra celor zece coarne pe care le avea în cap, și asupra celui alt corn care ieșise și înaintea căruia căzuseră trei; asupra cornului acestuia care avea ochi, o gură care vorbea cu trufie și avea o înfățișare mai mare decât celelalte coarne.
21. Am văzut, de asemenea, cum cornul acesta a făcut război sfinților și i-a biruit,
22. până când a venit Cel Îmbătrânit de zile și a făcut dreptate sfinților Celui Preaînalt, și a venit vremea când sfinții au luat în stăpânire împărăția.
23. El mi-a vorbit așa: „Fiara a patra este o a patra împărăție care va fi pe pământ. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfâșia tot pământul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi.

24. Cele zece coarne înseamnă că din împărăția aceasta se vor ridica zece împărați. Iar după ei se va ridica un altul care se va deosebi de înaintașii lui și va doborî trei împărați.
25. El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt, va asupra pe sfinții Celui Preaînalt și se va încumeta să schimbe vremurile și legea; și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme.
26. Apoi va veni judecata și i se va lua stăpânirea, care va fi prăbușită și nimicită pentru totdeauna.
27. Dar domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri se vor da poporului sfinților Celui Preaînalt. Împărăția Lui este o împărăție veșnică, și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!”
28. Aici s-au sfârșit cuvintele. Pe mine, Daniel, m-au tulburat nespuse de mult gândurile mele și mi s-a schimbat culoarea feței; dar am păstrat cuvintele acestea în inima mea.”

Daniel 2:38 și Daniel 8:20,21; 38. *El ți-a dat în mâini, oriunde locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele câmpului și păsările cerului și te-a făcut stăpân peste toate acestea: tu ești capul de aur!*

20. *Berbecul pe care l-ai văzut, cu cele două coarne, sunt împărații mezilor și perșilor.*

21. *Țapul însă este împărăția Greciei, și cornul cel mare dintre ochii lui este cel dintâi împărat.*

Luni, 24 februarie – Apariția cornului mic

2. **Daniel 8:8-12; 8.** Țapul însă a ajuns foarte puternic; dar când a fost puternic de tot, i s-a frânt cornul cel mare. În locul lui au crescut patru coarne mari, în cele patru vânturi ale cerurilor.
9. Dintr-unul din ele a crescut un corn mic, care s-a mărit nespuse de mult spre miazăzi, spre răsărit și spre țara cea minunată.
10. S-a înălțat până la oștirea cerurilor, a doborât la pământ o parte din oștirea aceasta și din stele și le-a călcat în picioare.
11. S-a înălțat până la căpetenia oștirii, i-a smuls jertfa necurmată și i-a surpat locul Locașului său celui Sfânt.
12. Oastea a fost pedepsită din pricina păcatului săvârșit împotriva jertfei necurmate; cornul a aruncat adevărul la pământ și a izbutit în ce a început.

Marti, 25 februarie – Atacul asupra sanctuarului

3. **Daniel 8:10-12; 10.** S-a înălțat până la oștirea cerurilor, a doborât la pământ o parte din oștirea aceasta și din stele și le-a călcat în picioare.
11. S-a înălțat până la căpetenia oștirii, i-a smuls jertfa necurmată și i-a surpat locul Locașului său celui Sfânt.
12. Oastea a fost pedepsită din pricina păcatului săvârșit împotriva jertfei necurmate; cornul a aruncat adevărul la pământ și a izbutit în ce a început.

Miercuri, 26 februarie – Curățirea sanctuarului

4. **Daniel 8:14;** Și el mi-a zis: „Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățat!”

Evrei 9:23-28; 23. *Dar, deoarece chipurile lucrurilor care sunt în ceruri au trebuit curățate în felul acesta, trebuia ca înseși lucrurile cerești să fie curățate cu jertfe mai bune decât acestea.*

24. *Căci Hristos n-a intrat într-un locaș de închinare făcut de mână omenească, după chipul adevăratului locaș de închinare, ci a intrat chiar în cer, ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu.*

25. *Și nu ca să Se aducă de mai multe ori jertfă pe Sine însuși, ca marele preot care intră în fiecare an în Locul Preasfânt cu un sânge care nu este al lui;*

26. fiindcă atunci ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori de la întemeierea lumii; pe când acum, la sfârșitul veacurilor, S-a arătat o singură dată, ca să șteargă păcatul prin jertfa Sa.

27. Și, după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata,

28. tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă.

Joi, 27 februarie – Împlinirea profeției

5. **Daniel 8:13**; Am auzit pe un sfânt vorbind; și un alt sfânt a întrebat pe cel ce vorbea: „În câtă vreme se va împlini vedenia despre desființarea jertfei necurmăte și despre urâciunea pustiirii? Până când va fi călcat în picioare Sfântul Locaș și oștirea?”

Mărturisire și mângâiere

Textul de memorat: „Ascultă, Doamne! Iartă, Doamne! Ia aminte, Doamne! Lucrează și nu zăbovi, din dragoste pentru Tine, Dumnezeul meu! Căci Numele Tău este chemat peste cetatea Ta și peste poporul Tău!” (Daniel 9:19)

Duminică, 1 martie – Daniel și studiul profeției

1. **Daniel 9:1,2;** 1. „În anul dintâi al lui Darius, fiul lui Ahașveroș, din neamul mezilor, care ajunsese împărat peste împărăția haldeilor,
2. în anul dintâi al domniei lui, eu, Daniel, am văzut din cărți că trebuiau să treacă șaptezeci de ani pentru dărâmăturile Ierusalimului, după numărul anilor despre care vorbise Domnul către prorocul Ieremia.

Luni, 2 martie – Să cerem har!

2. **Daniel 9:3-19;** 3. Și mi-am întors fața spre Domnul Dumnezeu ca să-L caut cu rugăciune și cereri, postind în sac și cenușă.
4. M-am rugat Domnului Dumnezeului meu și I-am făcut următoarea mărturisire: „Doamne Dumnezeule mare și înfricoșat, Tu, care ții legământul și dai îndurare celor ce Te iubesc și păzesc poruncile Tale!
5. Noi am păcătuit, am săvârșit nelegiuire, am fost răi și îndărătnici, ne-am abătut de la poruncile și orânduirile Tale.
6. N-am ascultat pe robii Tăi prorocii, care au vorbit în Numele Tău împăraților noștri, căpeteniilor noastre, părinților noștri și către tot poporul țării.
7. Tu, Doamne, ești drept, iar nouă ni se cuvine astăzi să ni se umple fața de rușine, nouă, tuturor oamenilor lui Iuda, locuitorilor Ierusalimului și întregului Israel, fie ei aproape, fie departe, în toate țările în care i-ai izgonit, din pricina fărâdelegilor de care s-au făcut vinovați față de Tine!
8. Doamne, nouă ni se cuvine să ni se umple fața de rușine, da, nouă, împăraților noștri, căpeteniilor noastre și părinților noștri, pentru că am păcătuit împotriva Ta!
9. La Domnul Dumnezeu nostru însă este îndurarea și iertarea, căci împotriva Lui ne-am răzvrătit!
10. N-am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru, ca să urmăm legile Lui pe care ni le pusese înainte prin robii Săi prorocii;
11. ci tot Israelul a călcat Legea Ta și s-a abătut astfel ca să n-asculte de glasul Tău. De aceea ne-au și lovit blestemele și jurămintele scrise în Legea lui Moise, robul lui Dumnezeu, pentru că am păcătuit împotriva lui Dumnezeu.
12. El a împlinit astfel cuvintele pe care le rostise împotriva noastră și împotriva căpeteniilor noastre care ne-au cărmuit și a adus peste noi o mare nenorocire, așa cum niciodată și nicăieri sub cer nu s-a mai întâmplat o nenorocire ca aceea care a venit acum asupra Ierusalimului.
13. După cum este scris în Legea lui Moise, toată nenorocirea aceasta a venit peste noi; și noi n-am rugat pe Domnul Dumnezeu nostru, nu ne-am întors de la neleguirile noastre și n-am luat aminte la adevărul Tău.
14. De aceea, și Domnul a îngrijit ca nenorocirea aceasta să vină peste noi; căci Domnul Dumnezeu nostru este drept în toate lucrurile pe care le-a făcut, dar noi n-am ascultat glasul Lui.
15. Și acum, Doamne Dumnezeul nostru, Tu, care ai scos pe poporul Tău din țara Egiptului prin mâna Ta cea puternică și Ți-ai făcut un Nume așa cum este și astăzi: noi am păcătuit, am săvârșit nelegiuire.

16. Dar, Doamne, după toată îndurarea Ta, abate mânia și urgia Ta de la cetatea Ta, Ierusalimul, de la muntele Tău cel sfânt; căci din pricina păcatelor noastre și din pricina nelegiuirilor părinților noștri este Ierusalimul și poporul Tău de ocara tuturor celor ce ne înconjoară.
17. Ascultă, dar, acum, Dumnezeu nostru, rugăciunea și cererile robului Tău și, pentru dragostea Domnului, fă să strălucească fața Ta peste Sfântul Tău Locaș pustiit!
18. Pleacă urechea, Dumnezeule, și ascultă! Deschide ochii și privește la dărâmurile noastre și la cetatea peste care este chemat Numele Tău! Căci nu pentru neprihănirea noastră Îți aducem noi cererile noastre, ci pentru îndurările Tale cele mari.
19. Ascultă, Doamne! Iartă, Doamne! Ia aminte, Doamne! Lucrează și nu zăbovi, din dragoste pentru Tine, Dumnezeul meu! Căci Numele Tău este chemat peste cetatea Ta și peste poporul Tău!”
3. **Daniel 9:18,19;** 18. Pleacă urechea, Dumnezeule, și ascultă! Deschide ochii și privește la dărâmurile noastre și la cetatea peste care este chemat Numele Tău! Căci nu pentru neprihănirea noastră Îți aducem noi cererile noastre, ci pentru îndurările Tale cele mari.
19. Ascultă, Doamne! Iartă, Doamne! Ia aminte, Doamne! Lucrează și nu zăbovi, din dragoste pentru Tine, Dumnezeul meu! Căci Numele Tău este chemat peste cetatea Ta și peste poporul Tău!”

2 împărați 19:15-19; 15. căruia i-a făcut următoarea rugăciune: „Doamne Dumnezeul lui Israel care șezi pe heruvimi! Tu ești singurul Dumnezeu al tuturor împărățiilor pământului! Tu ai făcut cerurile și pământul.

16. Doamne, pleacă-Ți urechea și ascultă! Doamne, deschide-Ți ochii și privește. Auzi cuvintele lui Sanherib, care a trimis pe Rabșache să batjocorească pe Dumnezeul cel Viu.
17. Da, Doamne, este adevărat că împărații Asiriei au nimicit neamurile și le-au pustiit țările
18. și că au aruncat în foc pe dumnezeii lor; dar ei nu erau dumnezei, ci erau lucrări făcute de mâna omului, erau lemn și piatră; și i-au nimicit.
19. Acum, Doamne Dumnezeul nostru, izbăvește-ne din mâna lui Sanherib, ca să știe toate împărățiile pământului că numai Tu ești Dumnezeu, Doamne!”

Matei 5:16; Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri.

Marti, 3 martie – Valoarea mijlocirii

4. **Daniel 9:5-13;** 5. Noi am păcătuit, am săvârșit nelegiuire, am fost răi și îndărătnici, ne-am abătut de la poruncile și orânduirile Tale.
6. N-am ascultat pe robii Tăi prorocii, care au vorbit în Numele Tău împăraților noștri, căpeteniilor noastre, părinților noștri și către tot poporul țării.
7. Tu, Doamne, ești drept, iar nouă ni se cuvine astăzi să ni se umple fața de rușine, nouă, tuturor oamenilor lui Iuda, locuitorilor Ierusalimului și întregului Israel, fie ei aproape, fie departe, în toate țările în care i-ai izgonit, din pricina fărâdelegilor de care s-au făcut vinovați față de Tine!
8. Doamne, nouă ni se cuvine să ni se umple fața de rușine, da, nouă, împăraților noștri, căpeteniilor noastre și părinților noștri, pentru că am păcătuit împotriva Ta!
9. La Domnul Dumnezeu nostru însă este îndurarea și iertarea, căci împotriva Lui ne-am răzvrătit!
10. N-am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru, ca să urmăm legile Lui pe care ni le pusese înainte prin robii Săi prorocii;
11. ci tot Israelul a călcat Legea Ta și s-a abătut astfel ca să n-asculte de glasul Tău. De aceea ne-au și lovit blestemele și jurămintele scrise în Legea lui Moise, robul lui Dumnezeu, pentru că am păcătuit împotriva lui Dumnezeu.
12. El a împlinit astfel cuvintele pe care le rostise împotriva noastră și împotriva căpeteniilor noastre care ne-au cărmuit și a adus peste noi o mare nenorocire, așa cum niciodată și nicăieri sub cer nu s-a mai întâmplat o nenorocire ca aceea care a venit acum asupra Ierusalimului.
13. După cum este scris în Legea lui Moise, toată nenorocirea aceasta a venit peste noi; și noi n-am rugat pe Domnul Dumnezeu nostru, nu ne-am întors de la nelegiuirile noastre și n-am luat aminte la adevărul Tău.

Miercuri, 4 martie – Lucrarea lui Mesia

5. **Daniel 9:21-27**; 21. Pe când vorbeam eu încă în rugăciunea mea, a venit repede, în zbor iute, omul Gabriel pe care-l văzusem mai înainte într-o vedenie și m-a atins în clipa când se aducea jertfa de seară.
22. El m-a învățat, a stat de vorbă cu mine și mi-a zis: „Daniele, am venit acum să-ți luminez mintea.
23. Când ai început tu să te rogi, a ieșit cuvântul, și eu vin să ți-l vestesc; căci tu ești preaiubit și scump. Ia aminte, dar, la cuvântul acesta și înțelege vedenia!
24. Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale celei sfinte, până la încetarea fărădelegilor, până la ispășirea păcatelor, până la ispășirea nelegiurii, până la aducerea neprihănită veșnice, până la pecetluirea vedeniei și prorociei și până la ungerea Sfântului sfinților.
25. Să știi, dar, și să înțelegi că de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului până la Unsul, la Cârmuitorul, vor trece șapte săptămâni; apoi timp de șaiszeci și două de săptămâni, piețele și gropile vor fi zidite din nou, și anume în vremuri de strâmtorare.
26. După aceste șaiszeci și două de săptămâni, Unsul va fi stârpit, și nu va avea nimic. Poporul unui domn care va veni va nimici cetatea și Sfântul Locaș, și sfârșitul lui va fi ca printr-un potop; este hotărât că războiul va ține până la sfârșit, și împreună cu el, și pustiirile.
27. El va face un legământ trainic cu mulți timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa și darul de mâncare, și pe aripa urâciunilor idolești va veni unul care pustiește, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât.”

Joi, 5 martie – Timp profetic

6. **Daniel 9:24-27**; 24. Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale celei sfinte, până la încetarea fărădelegilor, până la ispășirea păcatelor, până la ispășirea nelegiurii, până la aducerea neprihănită veșnice, până la pecetluirea vedeniei și prorociei și până la ungerea Sfântului sfinților.
25. Să știi, dar, și să înțelegi că de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului până la Unsul, la Cârmuitorul, vor trece șapte săptămâni; apoi timp de șaiszeci și două de săptămâni, piețele și gropile vor fi zidite din nou, și anume în vremuri de strâmtorare.
26. După aceste șaiszeci și două de săptămâni, Unsul va fi stârpit, și nu va avea nimic. Poporul unui domn care va veni va nimici cetatea și Sfântul Locaș, și sfârșitul lui va fi ca printr-un potop; este hotărât că războiul va ține până la sfârșit, și împreună cu el, și pustiirile.
27. El va face un legământ trainic cu mulți timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa și darul de mâncare, și pe aripa urâciunilor idolești va veni unul care pustiește, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât.”

De la luptă la biruință

Textul de memorat: „Apoi mi-a zis: «Nu te teme de nimic, om prea iubit! Pace ție! Fii tare și cu inimă!»” (Daniel 10:19 p.p.)

Duminică, 8 martie – Din nou post și rugăciune

- Daniel 10:1-3;** 1. În anul al treilea al lui Cyrus, împăratul Persiei, s-a descoperit un cuvânt lui Daniel, numit Beltșatar. Cuvântul acesta, care este adevărat, vestește o mare nenorocire. El a fost cu luare aminte la cuvântul acesta și a priceput vedenia.
2. „În vremea aceea, eu, Daniel, trei săptămâni am fost în jale.
3. N-am mâncat deloc bucate alese, nu mi-a intrat în gură nici carne, nici vin și nici nu m-am uns deloc, până s-au împlinit cele trei săptămâni.
- Ezra 4:1-5;** 1. Vrăjmașii lui Iuda și Beniamin au auzit că fiii robiei zidesc un Templu Domnului Dumnezeului lui Israel.
2. Au venit la Zorobabel și la capii de familie și le-au zis: „Să zidim și noi cu voi; căci și noi chemăm ca și voi pe Dumnezeul vostru și-I aducem jertfe din vremea lui Esar-Hadon, împăratul Asiriei, care ne-a adus aici.”
3. Dar Zorobabel, Iosua și ceilalți capi ai familiilor lui Israel le-au răspuns: „Nu se cuvine să zidiți împreună cu noi Casa Dumnezeului nostru; ci noi singuri o vom zidi Domnului Dumnezeului lui Israel, cum ne-a poruncit împăratul Cyrus, împăratul perșilor.”
4. Atunci oamenii țării au înmuiat inima poporului lui Iuda; l-au înfricoșat ca să-l împiedice să zidească
5. și au mituit cu preț de argint pe sfetnici ca să-i zădărnicească lucrarea. Așa a fost tot timpul vieții lui Cyrus, împăratul perșilor, până la domnia lui Darius, împăratul perșilor.

Luni, 9 martie – Cine este Mihail

- Daniel 10:4-9;** 4. În a douăzeci și patra zi a lunii întâi, eram pe malul râului celui mare, care este Hidechel (Tigru).
5. Am ridicat ochii, m-am uitat și iată că acolo stătea un om îmbrăcat în haine de in și încins la mijloc cu un brâu de aur din Ufaz.
6. Trupul lui era ca o piatră de crisolit, fața îi strălucea ca fulgerul și ochii îi erau niște flăcări ca de foc; dar brațele și picioarele semănau cu niște aramă lustruită, și glasul lui tuna ca vuietul unei mari mulțimi.
7. Eu, Daniel, am văzut singur vedenia; dar oamenii care erau cu mine n-au văzut-o; totuși au fost apucați de o mare spaimă și au luat-o la fugă ca să se ascundă!
8. Eu am rămas singur și am văzut această mare vedenie. Puterile m-au lăsat, culoarea mi s-a schimbat, fața mi s-a slujit și am pierdut orice vlagă.
9. Am auzit glasul cuvintelor lui; și pe când auzeam glasul cuvintelor lui, am căzut leșinat cu fața la pământ.
- Daniel 10;** 1. În anul al treilea al lui Cyrus, împăratul Persiei, s-a descoperit un cuvânt lui Daniel, numit Beltșatar. Cuvântul acesta, care este adevărat, vestește o mare nenorocire. El a fost cu luare aminte la cuvântul acesta și a priceput vedenia.
2. „În vremea aceea, eu, Daniel, trei săptămâni am fost în jale.

3. N-am mâncat deloc bucate alese, nu mi-a intrat în gură nici carne, nici vin și nici nu m-am uns deloc, până s-au împlinit cele trei săptămâni.
4. În a douăzeci și patra zi a lunii întâi, eram pe malul râului celui mare, care este Hidechel (Tigru).
5. Am ridicat ochii, m-am uitat și iată că acolo stătea un om îmbrăcat în haine de in și încins la mijloc cu un brâu de aur din Ufaz.
6. Trupul lui era ca o piatră de crisolit, fața îi strălucea ca fulgerul și ochii îi erau niște flăcări ca de foc; dar brațele și picioarele semănau cu niște aramă lustruită, și glasul lui tuna ca vuietul unei mari mulțimi.
7. Eu, Daniel, am văzut singur vedenia; dar oamenii care erau cu mine n-au văzut-o; totuși au fost apucați de o mare spaimă și au luat-o la fugă ca să se ascundă!
8. Eu am rămas singur și am văzut această mare vedenie. Puterile m-au lăsat, culoarea mi s-a schimbat, fața mi s-a slăbit și am pierdut orice vlagă.
9. Am auzit glasul cuvintelor lui; și pe când auzeam glasul cuvintelor lui, am căzut leșinat cu fața la pământ.
10. Și iată că o mână m-a atins și m-a așezat tremurând pe genunchii și mâinile mele.
11. Apoi mi-a zis: „Daniele, om preaiubit și scump, fii cu luare aminte la cuvintele pe care ți le voi spune acum și stai în picioare în locul unde ești; căci acum sunt trimis la tine!” După ce mi-a vorbit astfel, am stat în picioare tremurând.
12. El mi-a zis: „Daniele, nu te teme de nimic! Căci cuvintele tale au fost ascultate din cea dintâi zi când ți-ai pus inima ca să înțelegi și să te smerești înaintea Dumnezeului tău, și tocmai din pricina cuvintelor tale vin eu acum!
13. Dar căpetenia împărăției Persiei mi-a stat împotriva douăzeci și una de zile; însă iată că Mihail, una din căpeteniile cele mai de seamă, mi-a venit în ajutor și am ieșit biruitor acolo, lângă împărății Persiei.
14. Acum vin să-ți fac cunoscut ce are să se întâmple poporului tău în vremurile de apoi, căci vedenia este cu privire tot la acele vremuri îndepărtate.”
15. Pe când îmi spunea el aceste lucruri, eu mi-am plecat ochii în pământ și am tăcut.
16. Și iată că cineva care avea înfățișarea copiilor oamenilor s-a atins de buzele mele. Eu am deschis gura, am vorbit și am zis celui ce stătea înaintea mea: „Domnul meu, vedenia aceasta m-a umplut de groază și am pierdut orice putere!
17. Cum ar putea robul domnului meu să vorbească domnului meu? Acum puterile m-au părăsit și nu mai am nici suflare!”
18. Atunci cel ce avea înfățișarea unui om m-a atins din nou și m-a întărit.
19. Apoi mi-a zis: „Nu te teme de nimic, om preaiubit! Pace ție! Fii tare și cu inimă!” Și pe când îmi vorbea el, am prins iar puteri și am zis: „Vorbește, domnul meu, căci m-ai întărit.”
20. El mi-a zis: „Știi pentru ce am venit la tine? Acum mă întorc să mă lupt împotriva căpeteniei Persiei; și când voi pleca, iată că va veni căpetenia Greciei!
21. Dar vreau să-ți fac cunoscut ce este scris în cartea adevărului. Nimeni nu mă ajută împotriva acestora, afară de voievodul vostru Mihail.”

Iosua 5:13-15 și Apocalipsa 1:12-18; 13. Pe când Iosua era lângă Ierihon, a ridicat ochii și s-a uitat. Și iată că un om stătea în picioare înaintea lui, cu sabia scoasă din teacă în mână. Iosua s-a dus spre el și i-a zis: „Ești dintre ai noștri sau dintre vrăjmașii noștri?”

14. El a răspuns: „Nu, ci Eu sunt Căpetenia oștirii Domnului, și acum am venit.” Iosua s-a aruncat cu fața la pământ, s-a închinat și I-a zis: „Ce spune Domnul meu robului Său?”

15. Și Căpetenia oștirii Domnului a zis lui Iosua: „Scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care stai este sfânt.” Și Iosua a făcut așa.

12. M-am întors să văd glasul care-mi vorbea. Și, când m-am întors, am văzut șapte sfeșnice de aur.

13. Și, în mijlocul celor șapte sfeșnice, pe Cineva care semăna cu Fiul omului, îmbrăcat cu o haină lungă până la picioare și încins la piept cu un brâu de aur.

14. Capul și părul Lui erau albe ca lâna albă, ca zăpada; ochii Lui erau ca para focului;

15. picioarele Lui erau ca arama aprinsă și arsă într-un cuptor; și glasul Lui era ca vuietul unor ape mari.

16. În mâna dreaptă ținea șapte stele. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri, și fața Lui era ca soarele când strălucește în toată puterea lui.

17. Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. El Și-a pus mâna dreaptă peste mine și a zis: „Nu te teme! Eu sunt Cel Dintâi și Cel de pe Urmă,
18. Cel Viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.

Marti, 10 martie – Intervenția îngerului

5. **Daniel 10:10-19;** 10. Și iată că o mână m-a atins și m-a așezat tremurând pe genunchii și mâinile mele.
11. Apoi mi-a zis: „Daniele, om preaiubit și scump, fii cu luare aminte la cuvintele pe care ți le voi spune acum și stai în picioare în locul unde ești; căci acum sunt trimis la tine!” După ce mi-a vorbit astfel, am stat în picioare tremurând.
12. El mi-a zis: „Daniele, nu te teme de nimic! Căci cuvintele tale au fost ascultate din cea dintâi zi când ți-ai pus inima ca să înțelegi și să te smerești înaintea Dumnezeului tău, și tocmai din pricina cuvintelor tale vin eu acum!
13. Dar căpetenia împărăției Persiei mi-a stat împotriva douăzeci și una de zile; însă iată că Mihail, una din căpeteniile cele mai de seamă, mi-a venit în ajutor și am ieșit biruitor acolo, lângă împărății Persiei.
14. Acum vin să-ți fac cunoscut ce are să se întâmple poporului tău în vremurile de apoi, căci vedenia este cu privire tot la acele vremuri îndepărtate.”
15. Pe când îmi spunea el aceste lucruri, eu mi-am plecat ochii în pământ și am tăcut.
16. Și iată că cineva care avea înfățișarea copiilor oamenilor s-a atins de buzele mele. Eu am deschis gura, am vorbit și am zis celui ce stătea înaintea mea: „Domnul meu, vedenia aceasta m-a umplut de groază și am pierdut orice putere!
17. Cum ar putea robul domnului meu să vorbească domnului meu? Acum puterile m-au părăsit și nu mai am nici suflare!”
18. Atunci cel ce avea înfățișarea unui om m-a atins din nou și m-a întărit.
19. Apoi mi-a zis: „Nu te teme de nimic, om preaiubit! Pace ție! Fii tare și cu inimă!” Și pe când îmi vorbea el, am prins iar puteri și am zis: „Vorbește, domnul meu, căci m-ai întărit.”

Miercuri, 11 martie – Un mare conflict

6. **Daniel 10:20,21;** 20. El mi-a zis: „Știi pentru ce am venit la tine? Acum mă întorc să mă lupt împotriva căpeteniei Persiei; și când voi pleca, iată că va veni căpetenia Greciei!
21. Dar vreau să-ți fac cunoscut ce este scris în cartea adevărului. Nimeni nu mă ajută împotriva acestora, afară de voievodul vostru Mihail.”
7. **Daniel 10:13;** Dar căpetenia împărăției Persiei mi-a stat împotriva douăzeci și una de zile; însă iată că Mihail, una din căpeteniile cele mai de seamă, mi-a venit în ajutor și am ieșit biruitor acolo, lângă împărății Persiei.

Joi, 12 martie – Un prinț învingător

8. **Coloseni 2:15;** A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce.

Romani 8:37-39; 37. *Totuși, în toate aceste lucruri, noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit.*

38. *Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare,*

39. *nici înălțimea, nici adâncimea, nicio altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos, Domnul nostru.*

Marile puteri și poporul lui Dumnezeu

Textul de memorat: „Chiar și din cei înțelepți, mulți vor cădea, ca să fie încercați, curățiți și albiți până la vremea sfârșitului, căci sfârșitul nu va fi decât la vremea hotărâtă.” (Daniel 11:35)

Duminică, 15 martie – Profețiile despre Persia și Grecia

- Daniel 11:1-4;** 1. „În anul dintâi al lui Darius, medul, eram și eu la el, ca să-l ajut și să-l sprijin.
2. Acum, îți voi face cunoscut adevărul: Iată că vor mai fi încă trei împărați în Persia. Cel de al patrulea va strânge mai multă bogăție decât toți ceilalți; și când se va simți puternic prin bogățiile lui, va răscula totul împotriva împărăției Greciei.
3. Dar se va ridica un împărat viteaz, care va stăpâni cu o mare putere și va face ce va voi.
4. Și cum se va întări, așa se va și sfârâma împărăția lui și va fi împărțită în cele patru vânturi ale cerurilor, dar nu între urmașii lui, și nici nu va fi tot atât de puternică pe cât era sub el, căci va fi făcută bucățele și va trece la alții, afară de aceștia.
- Daniel 11:2-4 cu Daniel 8:3-8,20-22;** 2. Acum, îți voi face cunoscut adevărul: Iată că vor mai fi încă trei împărați în Persia. Cel de al patrulea va strânge mai multă bogăție decât toți ceilalți; și când se va simți puternic prin bogățiile lui, va răscula totul împotriva împărăției Greciei.
3. Dar se va ridica un împărat viteaz, care va stăpâni cu o mare putere și va face ce va voi.
4. Și cum se va întări, așa se va și sfârâma împărăția lui și va fi împărțită în cele patru vânturi ale cerurilor, dar nu între urmașii lui, și nici nu va fi tot atât de puternică pe cât era sub el, căci va fi făcută bucățele și va trece la alții, afară de aceștia.
3. Am ridicat ochii, m-am uitat și iată că într-un râu stătea un berbec și avea două coarne; coarnele acestea erau înalte, dar unul era mai înalt decât celălalt, și cel mai înalt a crescut cel din urmă.
4. Am văzut cum berbecul împungea cu coarnele spre apus, spre miazănoapte și spre miazăzi; nicio fiară nu putea să-i stea împotrivă și nimeni nu putea să scape pe cine-i cădea în mână; ci el făcea ce voia, și a ajuns puternic.
5. Pe când mă uitam cu băgare de seamă, iată că a venit un țap de la apus și a cutreierat toată fața pământului, fără să se atingă de el; țapul acesta însă avea un corn mare între ochi.
6. A venit până la berbecul care avea coarne și pe care-l văzusem stând în râu și s-a repezit asupra lui cu toată puterea lui.
7. L-am văzut cum s-a apropiat de berbec, s-a aruncat încruntat asupra lui, a izbit pe berbec și i-a frânt amândouă coarnele, fără ca berbecul să i se fi putut împotrivi; l-a trântit la pământ și l-a călcat în picioare, și nimeni n-a scăpat pe berbec din mâna lui.
8. Țapul însă a ajuns foarte puternic; dar când a fost puternic de tot, i s-a frânt cornul cel mare. În locul lui au crescut patru coarne mari, în cele patru vânturi ale cerurilor.
20. Berbecul pe care l-ai văzut, cu cele două coarne, sunt împărății mezilor și perșilor.
21. Țapul însă este împărăția Greciei, și cornul cel mare dintre ochii lui este cel dintâi împărat.
22. Cele patru coarne care au crescut în locul acestui corn frânt sunt patru împărății care se vor ridica din neamul acesta, dar care nu vor avea atâta putere.

Luni, 16 martie – Profețiile despre Siria și Egipt

- Daniel 11:5-14;** 5. Împăratul de la miazăzi va ajunge tare. Dar unul din mai marii lui va fi și mai tare decât el și va domni, întemeind o mare împărăție.
6. După câțiva ani, se vor uni, și fata împăratului de la miazăzi va veni ca nevastă la împăratul de la miazănoapte, ca să facă o învoială. Dar aceste mijloace de ajutorare nu vor avea nicio putere și nici

celelalte mijloace ale ei nu vor putea ține piept, ci ea va fi dată la moarte împreună cu alaiul ei, cu tatăl ei și cu cel ce s-a legat cu ea.

7. În vremea aceea însă se va ridica în locul ei un lăstar din aceeași rădăcină cu ea și va veni împotriva oștirii Siriei, da, va intra în cetățuia împăratului de la miazănoapte, va face ce va voi cu ea și va fi biruitor.

8. Va ridica și va strămuta în Egipt, odată cu prinșii de război, chiar și pe dumnezeii și chipurile lor turnate, împreună cu vasele lor scumpe de argint și de aur. Apoi va lăsa câțiva ani în pace pe împăratul de la miazănoapte.

9. Acesta va porni împotriva împărăției împăratului de la miazăzi, dar se va întoarce iarăși în țara sa.

10. Totuși fiii săi vor începe iarăși războiul și vor strânge o mare mulțime de oști, care va înainta, se va revărsa ca un râu care iese din matcă și-l vor împinge iarăși înapoi până la cetățuia.

11. Împăratul de la miazăzi, mâniat de aceasta, va ieși și se va lupta cu împăratul de la miazănoapte; va ridica o mare oștire, dar oștile împăratului de la miazănoapte vor fi date în mâinile lui și nimicite.

12. Atunci inima împăratului se va îngâmfa, va doborî zece mii, dar tot nu va birui.

13. Căci împăratul de la miazănoapte se va întoarce și va strânge o oștire mai mare decât cea dintâi; și după câțiva vreme, după câțiva ani, va porni în fruntea unei mari oștiri bine înarmate.

14. În vremea aceea, se vor ridica mulți împotriva împăratului de la miazăzi, și o ceată de derbedei din poporul tău se vor răscula, ca să împlinescă vedenia; dar vor cădea.

Marti, 17 martie – Roma și căpetenia legământului

4. **Daniel 11:16-28**; 16. Cel ce va merge împotriva lui va face ce va voi, și nimeni nu i se va împotrivi; el se va opri în țara minunată, nimicind cu desăvârșire tot ce-i va cădea în mână.

17. Își va pune de gând să ia în stăpânire toată împărăția lui și, făcându-se că are gânduri curate cu el, îi va da pe fiica sa de nevastă, cu gând să-l piardă; dar lucrul acesta nu se va întâmpla și nu-i va izbândi.

18. Apoi își va întoarce privirile înspre ostroave și va lua pe multe din ele; dar o căpetenie va pune capăt rușinii pe care voia el să i-o aducă și o va întoarce asupra lui.

19. Apoi se va îndrepta spre cetățuile țării lui; dar se va poticni, va cădea și nu-l vor mai găsi.

20. Cel ce-i va lua locul va aduce un asupritor în cea mai frumoasă parte a împărăției; dar în câteva zile va fi zdrobit, și anume nu prin mânie, nici prin război.

21. În locul lui se va ridica un om disprețuit, fără să aibă putere împărătească; dar se va ridica deodată și va pune mâna pe împărăție prin uneltire.

22. Oștile se vor revărsa ca un râu înaintea lui, dar vor fi nimicite împreună cu o căpetenie a legământului.

23. După ce se vor uni cu el, el va întrebuița o viclenie; va porni și va birui cu puțină lume.

24. Va intra pe neașteptate în locurile cele mai roditoare ale ținutului; va face ce nu făcuseră nici părinții lui, nici părinții părinților lui: va împărți prada, jafurile și bogățiile; va urzi la planuri împotriva cetățuilor, și aceasta va ține o vreme.

25. Apoi va porni în fruntea unei mari oștiri, cu puterea și mânia lui, împotriva împăratului de la miazăzi. Și împăratul de la miazăzi se va prinde la război cu o oaste mare și foarte puternică; dar nu va putea să țină piept, căci se vor urzi planuri rele împotriva lui.

26. Cei ce vor mânca bucate de la masa lui îi vor aduce pieirea; oștile lui se vor împrăștia ca un râu, și morții vor cădea în mare număr.

27. Cei doi împărați nu vor căuta decât să-și facă rău unul altuia, vor sta la aceeași masă și vor vorbi cu viclenie. Dar nu vor izbuti, căci sfârșitul nu va veni decât la vremea hotărâtă.

28. Când se va întoarce în țara lui cu mari bogății, în inima lui va fi vrăjmaș legământului sfânt, va lucra împotriva lui, și apoi se va întoarce în țara lui.

Daniel 9; 1. „În anul dintâi al lui Darius, fiul lui Ahașveroș, din neamul mezilor, care ajunsese împărat peste împărăția haldeilor,

2. în anul dintâi al domniei lui, eu, Daniel, am văzut din cărți că trebuiau să treacă șaptezeci de ani pentru dărâmăturile Ierusalimului, după numărul anilor despre care vorbise Domnul către prorocul Ieremia.

3. Și mi-am întors fața spre Domnul Dumnezeu ca să-L caut cu rugăciune și cereri, postind în sac și cenușă.
4. M-am rugat Domnului Dumnezeului meu și I-am făcut următoarea mărturisire: „Doamne Dumnezeule mare și înfricoșat, Tu, care ții legământul și dai îndurare celor ce Te iubesc și păzesc poruncile Tale!
5. Noi am păcătuit, am săvârșit nelegiuire, am fost răi și îndărătnici, ne-am abătut de la poruncile și orânduiriile Tale.
6. N-am ascultat pe robii Tăi prorocii, care au vorbit în Numele Tău împăraților noștri, căpeteniilor noastre, părinților noștri și către tot poporul țării.
7. Tu, Doamne, ești drept, iar nouă ni se cuvine astăzi să ni se umple fața de rușine, nouă, tuturor oamenilor lui Iuda, locuitorilor Ierusalimului și întregului Israel, fie ei aproape, fie departe, în toate țările în care i-ai izgonit, din pricina fărădelegilor de care s-au făcut vinovați față de Tine!
8. Doamne, nouă ni se cuvine să ni se umple fața de rușine, da, nouă, împăraților noștri, căpeteniilor noastre și părinților noștri, pentru că am păcătuit împotriva Ta!
9. La Domnul Dumnezeu nostru însă este îndurarea și iertarea, căci împotriva Lui ne-am răzvrătit!
10. N-am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru, ca să urmăm legile Lui pe care ni le pusese înaintea prin robii Săi prorocii;
11. ci tot Israelul a călcat Legea Ta și s-a abătut astfel ca să n-asculte de glasul Tău. De aceea ne-au și lovit blestemele și jurămintele scrise în Legea lui Moise, robul lui Dumnezeu, pentru că am păcătuit împotriva lui Dumnezeu.
12. El a împlinit astfel cuvintele pe care le rostise împotriva noastră și împotriva căpeteniilor noastre care ne-au cârmuit și a adus peste noi o mare nenorocire, așa cum niciodată și nicăieri sub cer nu s-a mai întâmplat o nenorocire ca aceea care a venit acum asupra Ierusalimului.
13. După cum este scris în Legea lui Moise, toată nenorocirea aceasta a venit peste noi; și noi n-am rugat pe Domnul Dumnezeu nostru, nu ne-am întors de la neleguirile noastre și n-am luat aminte la adevărul Tău.
14. De aceea, și Domnul a îngrijit ca nenorocirea aceasta să vină peste noi; căci Domnul Dumnezeu nostru este drept în toate lucrurile pe care le-a făcut, dar noi n-am ascultat glasul Lui.
15. Și acum, Doamne Dumnezeu nostru, Tu, care ai scos pe poporul Tău din țara Egiptului prin mâna Ta cea puternică și Ți-ai făcut un Nume așa cum este și astăzi: noi am păcătuit, am săvârșit nelegiuire.
16. Dar, Doamne, după toată îndurarea Ta, abate mânia și urgia Ta de la cetatea Ta, Ierusalimul, de la muntele Tău cel sfânt; căci din pricina păcatelor noastre și din pricina neleguirilor părinților noștri este Ierusalimul și poporul Tău de ocară tuturor celor ce ne înconjoară.
17. Ascultă, dar, acum, Dumnezeu nostru, rugăciunea și cererile robului Tău și, pentru dragostea Domnului, fă să strălucească fața Ta peste Sfântul Tău Locaș pustiit!
18. Pleacă urechea, Dumnezeule, și ascultă! Deschide ochii și privește la dărâmurile noastre și la cetatea peste care este chemat Numele Tău! Căci nu pentru neprihânirea noastră Îți aducem noi cererile noastre, ci pentru îndurările Tale cele mari.
19. Ascultă, Doamne! Iartă, Doamne! Ia aminte, Doamne! Lucrează și nu zăbovi, din dragoste pentru Tine, Dumnezeu meu! Căci Numele Tău este chemat peste cetatea Ta și peste poporul Tău!”
20. Pe când încă vorbeam eu, mă rugam, îmi mărturiseam păcatul meu și păcatul poporului meu, Israel, și îmi aduceam cererile înaintea Domnului Dumnezeului meu, pentru muntele cel sfânt al Dumnezeului meu;
21. pe când vorbeam eu încă în rugăciunea mea, a venit repede, în zbor iute, omul Gabriel pe care-l văzusem mai înainte într-o vedenie și m-a atins în clipa când se aducea jertfa de seară.
22. El m-a învățat, a stat de vorbă cu mine și mi-a zis: „Daniele, am venit acum să-ți luminez mintea.
23. Când ai început tu să te rogi, a ieșit cuvântul, și eu vin să ți-l vestesc; căci tu ești preaiubit și scump. Ia aminte, dar, la cuvântul acesta și înțelege vedenia!
24. Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale celei sfinte, până la încetarea fărădelegilor, până la ispășirea păcatelor, până la ispășirea neleguirii, până la aducerea neprihânirii veșnice, până la pecetluirea vedeniei și prorociei și până la ungerea Sfântului sfinților.
25. Să știi, dar, și să înțelegi că de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului până la Unsul, la Cârmitorul, vor trece șapte săptămâni; apoi timp de șizeci și două de săptămâni, piețele și gropile vor fi zidite din nou, și anume în vremuri de strâmtorare.
26. După aceste șizeci și două de săptămâni, Unsul va fi stârpit, și nu va avea nimic. Poporul unui domn care va veni va nimici cetatea și Sfântul Locaș, și sfârșitul lui va fi ca printr-un potop; este hotărât că războiul va ține până la sfârșit, și împreună cu el, și pustiirile.

27. El va face un legământ trainic cu mulți timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa și darul de mâncare, și pe aripa urâciunilor idolești va veni unul care pustiește, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât.”

Miercuri, 18 martie – Roma

5. **Daniel 11:29-39**; 29. La o vreme hotărâtă, va porni din nou împotriva împăratului de miazăzi; dar de data aceasta lucrurile nu vor mai merge ca mai înainte.
 30. Ci niște corăbii din Chitim vor înainta împotriva lui; iar el, deznădăjduit, se va întoarce înapoi. Apoi, mândros împotriva legământului sfânt, nu va sta cu mâinile în sân; ci, la întoarcere, se va înțelege cu cei ce vor părăsi legământul sfânt.
 31. Niște oști trimise de el vor veni și vor spurca Sfântul Locaș, cetățuia, vor face să înceteze jertfa necurmată și vor așeza urâciunea pustiitorului. Va ademeni prin lingușiri pe cei ce rup legământul.
 32. Dar aceia din popor care vor cunoaște pe Dumnezeul lor vor rămâne tari și vor face mari isprăvi.
 33. Înțelepții poporului vor învăța pe mulți. Unii vor cădea pentru o vreme, loviți de sabie și de flacăra, de robie și de jaf.
 34. Când vor cădea, vor fi ajutați puțin, și mulți se vor uni cu ei din fătărnicie.
 35. Chiar și din cei înțelepți, mulți vor cădea, ca să fie încercați, curățați și albiți, până la vremea sfârșitului, căci sfârșitul nu va fi decât la vremea hotărâtă.
 36. Împăratul va face ce va voi; se va înălța, se va slăvi mai presus de toți dumnezeii și va spune lucruri nemaiauzite împotriva Dumnezeului dumnezeilor; și va propăși până va trece mânia, căci ce este hotărât se va împlini.
 37. Nu va ține seamă nici de dumnezeii părinților săi, nici de dorința femeilor; cu un cuvânt, nu va ține seamă de niciun dumnezeu, ci se va slăvi pe sine mai presus de toți.
 38. În schimb, va cinsti pe dumnezeul cetățuilor; acestui dumnezeu, pe care nu-l cunoșteau părinții săi, îi va aduce cinste cu aur și argint, cu pietre scumpe și lucruri de preț.
 39. Cu ajutorul acestui dumnezeu străin va lucra împotriva locurilor întărite; cui îl va recunoaște, îi va da mare cinste, îl va face să domnească peste mulți și le va împărți moșii ca răsplată.

Daniel 7 și 8; 1. În anul întâi al lui Belșatar, împăratul Babilonului, Daniel a visat un vis și a avut vedenii în mintea lui, pe când era în pat. În urmă a scris visul și a istorisit lucrurile de căpetenie.

2. Daniel a început și a zis: „În vedenia mea de noapte am văzut cum cele patru vânturi ale cerurilor au izbucnit pe Marea cea Mare.

3. Și patru fiare mari au ieșit din mare, deosebite una de alta.

4. Cea dintâi semăna cu un leu și avea aripi de vultur. M-am uitat la ea, până în clipa când i s-au smuls aripile; și, sculându-se de pe pământ, a stat drept în picioare ca un om și i s-a dat o inimă de om.

5. Și iată că o a doua fiară era ca un urs și stătea într-o rână; avea trei coaste în gură între dinți; și i s-a zis: „Scoală-te și mănâncă multă carne!”

6. După aceea m-am uitat mai departe și iată o alta ca un pardos, care avea pe spate patru aripi ca o pasăre; fiara aceasta avea și patru capete și i s-a dat stăpânire.

7. După aceea m-am uitat în vedeniile mele de noapte și iată că era o a patra fiară, nespus de grozav de înspăimântătoare și de puternică; avea niște dinți mari de fier, mânca, sfărâma și călca în picioare ce mai rămânea; era cu totul deosebită de toate fiarele de mai înainte și avea zece coarne.

8. M-am uitat cu băgare de seamă la coarne și iată că un alt corn mic a ieșit din mijlocul lor, și dinaintea acestui corn au fost smulse trei din cele dintâi coarne. Și cornul acesta avea niște ochi ca ochii de om și o gură care vorbea cu trufie.

9. Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roțile lui ca un foc aprins.

10. Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.

11. Eu mă uitam mereu, din pricina cuvintelor pline de trufie pe care le rostea cornul acela: m-am uitat până când fiara a fost ucisă, și trupul ei a fost nimicit și aruncat în foc ca să fie ars.

12. Și celelalte fiare au fost dezbrăcate de puterea lor, dar li s-a îngăduit o lungire a vieții până la o vreme și un ceas anumit.

13. M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel Îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui.
14. I s-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-I slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică și nu va trece nicidecum, și Împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.
15. Eu, Daniel, m-am tulburat cu duhul, și vedeniile din capul meu m-au înspăimântat.
16. M-am apropiat de unul din cei ce stăteau acolo și l-am rugat să-mi dea lămuriri temeinice cu privire la toate aceste lucruri. El mi-a vorbit și mi le-a tâlcuit astfel:
17. „Aceste patru fiare mari sunt patru împărați care se vor ridica pe pământ.
18. Dar sfinții Celui Preaînalt vor primi împărăția și vor stăpâni împărăția în veci, din veșnicie în veșnicie.”
19. În urmă am dorit să știu adevărul asupra fiarei a patra, care se deosebea de toate celelalte; și era nespus de grozavă: avea dinți de fier și gheare de aramă, mânca, sfârâma și călca în picioare ce rămânea;
20. și asupra celor zece coarne pe care le avea în cap, și asupra celui lalt corn care ieșise și înaintea căruia căzuseră trei; asupra cornului acestuia care avea ochi, o gură care vorbea cu trufie și avea o înfățișare mai mare decât celelalte coarne.
21. Am văzut, de asemenea, cum cornul acesta a făcut război sfinților și i-a biruit,
22. până când a venit Cel Îmbătrânit de zile și a făcut dreptate sfinților Celui Preaînalt, și a venit vremea când sfinții au luat în stăpânire împărăția.
23. El mi-a vorbit așa: „Fiara a patra este o a patra împărăție care va fi pe pământ. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfâșia tot pământul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi.
24. Cele zece coarne înseamnă că din împărăția aceasta se vor ridica zece împărați. Iar după ei se va ridica un altul care se va deosebi de înaintașii lui și va doborî trei împărați.
25. El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt, va asupri pe sfinții Celui Preaînalt și se va încumeta să schimbe vremurile și legea; și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme.
26. Apoi va veni judecata și i se va lua stăpânirea, care va fi prăbușită și nimicită pentru totdeauna.
27. Dar domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri se vor da poporului sfinților Celui Preaînalt. Împărăția Lui este o împărăție veșnică, și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!”
28. Aici s-au sfârșit cuvintele. Pe mine, Daniel, m-au tulburat nespuse de mult gândurile mele și mi s-a schimbat culoarea feței; dar am păstrat cuvintele acestea în inima mea.”

Capitolul 8

1. „În anul al treilea al domniei împăratului Belșatar, eu, Daniel, am avut o vedenie, afară de cea pe care o avusesem mai înainte.
2. Când am avut vedenia aceasta mi s-a părut că eram la capitala Susa, în ținutul Elam; și în timpul vedeniei mele mă aflam lângă râul Ulai.
3. Am ridicat ochii, m-am uitat și iată că într-un râu stătea un berbec și avea două coarne; coarnele acestea erau înalte, dar unul era mai înalt decât celălalt, și cel mai înalt a crescut cel din urmă.
4. Am văzut cum berbecul împungea cu coarnele spre apus, spre miazănoapte și spre miazăzi; nicio fiară nu putea să-i stea împotrivă și nimeni nu putea să scape pe cine-i cădea în mână; ci el făcea ce voia, și a ajuns puternic.
5. Pe când mă uitam cu băgare de seamă, iată că a venit un țap de la apus și a cutreierat toată fața pământului, fără să se atingă de el; țapul acesta însă avea un corn mare între ochi.
6. A venit până la berbecul care avea coarne și pe care-l văzusem stând în râu și s-a repezit asupra lui cu toată puterea lui.
7. L-am văzut cum s-a apropiat de berbec, s-a aruncat încruntat asupra lui, a izbit pe berbec și i-a frânt amândouă coarnele, fără ca berbecul să i se fi putut împotrivi; l-a trântit la pământ și l-a călcat în picioare, și nimeni n-a scăpat pe berbec din mâna lui.
8. Țapul însă a ajuns foarte puternic; dar când a fost puternic de tot, i s-a frânt cornul cel mare. În locul lui au crescut patru coarne mari, în cele patru vânturi ale cerurilor.
9. Dintr-unul din ele a crescut un corn mic, care s-a mărit nespuse de mult spre miazăzi, spre răsărit și spre țara cea minunată.

- texte -

Studiul 12 – Marile puteri și poporul lui Dumnezeu

10. S-a înălțat până la oștirea cerurilor, a doborât la pământ o parte din oștirea aceasta și din stele și le-a călcat în picioare.
11. S-a înălțat până la căpetenia oștirii, i-a smuls jertfa necurmată și i-a surpat locul Locașului său celui Sfânt.
12. Oastea a fost pedepsită din pricina păcatului săvârșit împotriva jertfei necurmate; cornul a aruncat adevărul la pământ și a izbutit în ce a început.
13. Am auzit pe un sfânt vorbind; și un alt sfânt a întrebat pe cel ce vorbea: „În câtă vreme se va împlini vedenia despre desființarea jertfei necurmate și despre urâciunea pustiirii? Până când va fi călcat în picioare Sfântul Locaș și oștirea?”
14. Și el mi-a zis: „Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățat!”
15. Pe când eu, Daniel, aveam vedenia aceasta și căutam s-o pricep, iată că înaintea mea stătea cineva care avea înfățișarea unui om.
16. Și am auzit un glas de om în mijlocul râului Ulai, care a strigat și a zis: „Gabriele, tâlcuiește-i vedenia aceasta.”
17. El a venit atunci lângă locul unde eram; și la apropierea lui, m-am înspăimântat și am căzut cu fața la pământ. El mi-a zis: „Fii cu luare aminte, fiul omului, căci vedenia privește vremea sfârșitului!”
18. Pe când îmi vorbea el, am căzut cu fața la pământ leșinat. El m-a atins și m-a așezat iarăși în picioare în locul în care mă aflam.
19. Apoi mi-a zis: „Iată, îți arăt ce se va întâmpla la vremea de apoi a mâniei, căci vedenia aceasta privește vremea sfârșitului.
20. Berbecul pe care l-ai văzut, cu cele două coarne, sunt împărații mezilor și perșilor.
21. Țapul însă este împărăția Greciei, și cornul cel mare dintre ochii lui este cel dintâi împărat.
22. Cele patru coarne care au crescut în locul acestui corn frânt sunt patru împărații care se vor ridica din neamul acesta, dar care nu vor avea atâta putere.
23. La sfârșitul stăpânirii lor, când păcătoșii vor fi umplut măsura nelegiuirilor, se va ridica un împărat fără rușine și viclean.
24. El va fi tare, dar nu prin puterea lui însuși; el va face pustiiri de necrezut, va izbuti în tot ce va începe, va nimici pe cei puternici și chiar pe poporul sfinților.
25. Din pricina propășirii lui și izbândirii vicleniilor lui, inima i se va îngâmfa, va pierde pe mulți oameni care trăiau liniștiți și se va ridica împotriva Domnului domnilor, dar va fi zdrobit fără ajutorul vreunei mâini omenești.
26. Iar vedenia cu serile și diminețile, de care a fost vorba, este adevărată. Tu, pecetluiește vedenia aceasta, căci este cu privire la niște vremuri îndepărtate.”
27. Eu, Daniel, am stat leșinat și bolnav mai multe zile; apoi m-am sculat și mi-am văzut de treburile împăratului. Eram uimit de vedenia aceasta, și nimeni nu știa.”

Joi, 19 martie – Evenimentele finale

6. **Daniel 11:40-45**; 40. La vremea sfârșitului, împăratul de la miazăzi se va împunge cu el. Și împăratul de la miazănoapte se va năpusti ca o furtună peste el, cu care și călăreți, și cu multe corăbii; va înainta asupra țărilor lui, se va revărsa ca un râu și le va îneca.
41. Va intra și în țara cea minunată, și zeci de mii vor cădea. Dar Edomul, Moabul și frunțașii copiilor lui Amon vor scăpa din mâna lui.
42. Își va întinde mâna peste felurite țări și nici țara Egiptului nu va scăpa.
43. Ci se va face stăpân pe vistieriile de aur și de argint și pe toate lucrurile scumpe ale Egiptului. Libienii și etiopienii vor veni în alai după el.
44. Dar niște zvonuri venite de la răsărit și de la miazănoapte îl vor înspăimânta, și atunci va porni cu o mare mânie ca să prăpădească și să nimicească cu desăvârșire pe mulți.
45. Își va întinde corturile palatului său între mare și muntele cel slăvit și sfânt. Apoi își va ajunge sfârșitul, și nimeni nu-i va fi într-ajutor.

Din țărână la stele

Textul de memorat: „Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului, și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele, în veac și în veci de veci.” (Daniel 12:3)

Duminică, 22 martie – Mihail, conducătorul nostru

1. **Daniel 12:1;** În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte.

Romani 8:34; Cine-i va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi!

Evrei 7:25; De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururi ca să mijlocească pentru ei.

Luni, 23 martie – „Scris în carte”

2. **Daniel 12:1;** În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte.

Marti, 24 martie – Învierea

3. **Daniel 12:2,3;** 2. Mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula: unii pentru viața veșnică, și alții pentru ocară și rușine veșnică.
3. Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului, și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele, în veac și în veci de veci.
4. **Romani 8:18;** Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi.

Evrei 2:14,15; 14. Astfel, dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul,

15. și să izbăvească pe toți aceia care, prin frica morții, erau supuși robiei toată viața lor.

Miercuri, 25 martie – Cartea sigilată

5. **Daniel 12:4;** Tu însă, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului. Atunci mulți o vor citi, și cunoștința va crește.

Ioan 14:29; Și v-am spus aceste lucruri acum, înainte ca să se întâmple, pentru ca atunci când se vor întâmpla, să credeți.

Joi, 26 martie – Timpul de așteptare

6. **Daniel 12:5-13;** 5. Și eu, Daniel, m-am uitat și iată că alți doi oameni stăteau în picioare, unul dincoace de râu, și altul dincolo de malul râului.
6. Unul din ei a zis omului acela îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului: „Cât va mai fi până la sfârșitul acestor minuni?”
7. Și am auzit pe omul acela îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului; el și-a ridicat spre ceruri mâna dreaptă și mâna stângă și a jurat pe Cel ce trăiește veșnic că va mai fi o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme și că toate aceste lucruri se vor sfârși când puterea poporului sfânt va fi zdrobită de tot.
8. Eu am auzit, dar n-am înțeles; și am zis: „Domnul meu, care va fi sfârșitul acestor lucruri?”
9. El a răspuns: „Du-te, Daniele! Căci cuvintele acestea vor fi ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului.
10. Mulți vor fi curățați, albiți și lămurii; cei răi vor face răul și niciunul din cei răi nu va înțelege, dar cei pricepuți vor înțelege.
11. De la vremea când va înceta jertfa necurmată și de când se va așeza urâciunea pustiitorului, vor mai fi o mie două sute nouăzeci de zile.
12. Ferice de cine va aștepta și va ajunge până la o mie trei sute treizeci și cinci de zile!
13. Iar tu, du-te, până va veni sfârșitul; tu te vei odihni și te vei scula iarăși odată în partea ta de moștenire, la sfârșitul zilelor.”

[Salt la Cuprins](#)

Școala de Sabat audio

Responsabil de text: Viorel Tronaru

<http://www.7adventist.com/studiu/>

